

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1624/2000 af 10. juli 2000 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 om statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater, navnlig for så vidt angår en forenklet anvendelse af varenomenklaturen** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1625/2000 af 25. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1626/2000 af 24. juli 2000 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet, for så vidt angår programmet med ad hoc-moduler i arbejdsstyrkeundersøgelsen for perioden 2001-2004** 5
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1627/2000 af 24. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1661/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl** 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2000 af 24. juli 2000 om tredje berigtigelse af forordning (EF) nr. 1802/95 om tilpasning og ændring af de forordninger om mælk og mejeriprodukter, ved hvilke der før den 1. februar 1995 blev fastsat visse priser og beløb, hvis værdi i ecu er blevet tilpasset som følge af afskaffelsen af justeringsfaktoren for landbrugsomregningskurserne** 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1629/2000 af 25. juli 2000 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1630/2000 af 25. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 2131/93 om procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne** 24
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1631/2000 af 25. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 2077/85 om gennemførelsesbestemmelser for producentstøtteordningen for ananaskonserves samt fastsættelse af støttebeløbet for produktionsåret 2000/01 for ananaskonserves og den minimumspris, der skal betales til ananasproducenterne** 25

* Kommissionens forordning (EF) nr. 1632/2000 af 25. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2362/98 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet	27
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1633/2000 af 25. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 2825/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer	29
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1634/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af Scotch Whisky	30
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1635/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af spansk whisky	32
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1636/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af Irish Whiskey	34
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1637/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse af de mængder bananer, der kan indføres til Fællesskabet i fjerde kvartal af 2000 som led i toldkontingenterne og mængden af traditionelle AVS-bananer	36
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1638/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse for produktionsåret 2000/2001 af støttebeløbet for dyrkning af druer bestemt til produktion af visse sorter tørrede druer	38
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2000 af 25. juli 2000 om ændring af bilag I til forordning (EF) nr. 2636/1999 om meddelelse af oplysninger vedrørende råtabak	39
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1640/2000 af 25. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost	41
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1641/2000 af 25. juli 2000 om betaling af et supplerende forskud på udligningsstøtten for bananer i 2000	42
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1642/2000 af 25. juli 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten	43

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2000/474/EF:

* Rådets afgørelse af 17. juli 2000 om Fællesskabets bidrag til den internationale fond til »rydning af sejlrenden i Donau«	45

Kommissionen

2000/475/EF:

* Kommissionens beslutning af 24. januar 1999 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag IV.F.1/36.718 — CECED) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 5064)	47

2000/476/EF:

* Kommissionens beslutning af 17. juli 2000 om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at tillade handel med frø af visse arter, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF (meddelt under nummer K(2000) 1782)	55

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens beslutning af 24. juli 2000 om EF's indkøb af bluetonguevaccine til et beredskabslager (meddelt under nummer K(2000) 2209)	56
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1624/2000
af 10. juli 2000**

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 om statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater, navnlig for så vidt angår en forenklet anvendelse af varenomenklaturen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 ⁽⁴⁾ udarbejder Fællesskabet og dets medlemsstater statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater (Intrastat) i den overgangsperiode, der begynder den 1. januar 1993 og udløber på tidspunktet for overgangen til en fælles ordning for beskatning i oprindelsesmedlemsstaten.

(2) Forenklingen af lovgivningen for det indre marked, således som det har fundet udtryk i SLIM-projektet om enklere lovgivning for det indre marked, har til formål at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne og deres jobkabespotentialer.

(3) Forenklingen af Intrastat-systemet er blevet valgt som pilotprojekt i forbindelse med SLIM, og de konkrete forslag, som SLIM-Intrastat-arbejdsgruppen har fremsat med henblik på at lette indberetningsbyrden for de oplysningspligtige, er omhandlet i en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet og er blevet positivt modtaget.

(4) En forenklet anvendelse af varenomenklaturen er et af disse forslag, idet de oplysningspligtige generelt betragter klassificeringen af varerne som vanskelig.

(5) Det er vigtigt, at der sker en forenkling af den kombinerede nomenklatur, som skal anvendes ensartet på den fællesskabsinterne og den eksterne handel, så det bliver nemmere at anvende ordningen — især for små og mellemstore virksomheder (SMV). Der bør i den forbindelse tages hensyn til resultaterne af de drøftelser, som Kommissionen i øjeblikket fører med medlemsstaterne og de europæiske erhvervsorganisationer som led i SLIM-initiativet, idet princippet om en fælles nomenklatur bibeholdes.

(6) Anvendelse af forenklingstærskler er et effektivt middel til at lette indberetningsbyrden for de oplysningspligtige, især SMV —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 28, stk. 5, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3330/91 affattes således:

»5. Forenklingstærsklerne giver de oplysningspligtige mulighed for at fravige artikel 23; de oplysningspligtige angiver i de i artikel 13, stk. 1, omhandlede erklæringer højst de ti mest detaljerede underopdelinger i den kombinerede nomenklatur, som målt i værdi er de vigtigste, og anfører de øvrige varer i andre underopdelinger efter bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til artikel 30. For hver af ovennævnte underopdelinger anføres foruden det i artikel 21, andet led, omhandlede kode-nummer den medlemsstat, varerne kommer fra, eller bestemmelsesmedlemsstaten og varernes værdi.«

⁽¹⁾ EFT C 245 af 12.8.1997, s. 12, og EFT C 164 af 29.5.1998, s. 14.

⁽²⁾ EFT C 19 af 21.1.1998, s. 52.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1. april 1998 (EFT C 138 af 4.5.1998, s. 92), bekræftet den 27. oktober 1999, Rådets fælles holdning af 28. februar 2000 (EFT C 87 af 24.3.2000, s. 11) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2000.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 16.11.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1182/1999 (EFT L 144 af 9.6.1999, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1625/2000
af 25. juli 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0707 00 05	628	136,5	
	999	136,5	
0709 90 70	052	68,0	
	528	65,2	
	999	66,6	
0805 30 10	388	55,4	
	524	92,4	
	528	57,0	
	999	68,3	
0806 10 10	052	117,3	
	220	170,1	
	400	206,4	
	508	140,4	
	512	63,5	
	600	90,4	
	624	134,3	
	999	131,8	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
		400	98,1
508		87,3	
512		81,0	
528		84,6	
720		72,7	
800		203,0	
804		93,0	
999		100,3	
0808 20 50		388	85,9
	512	71,9	
	528	78,0	
	720	128,2	
	804	62,9	
0809 10 00	999	85,4	
	052	140,1	
	064	134,9	
	066	109,3	
0809 20 95	999	128,1	
	052	362,3	
	400	240,8	
	404	574,4	
	616	255,0	
0809 40 05	999	358,1	
	064	59,3	
	624	171,3	
	999	115,3	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1626/2000

af 24. juli 2000

om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet, for så vidt angår programmet med ad hoc-moduler i arbejdsstyrkeundersøgelsen for perioden 2001-2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1578/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 577/98 skal der hvert år fastsættes et flerårigt program med ad hoc-moduler.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til denne forordning indeholder et program med ad hoc-moduler for årene 2001-2004.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.⁽²⁾ EFT L 181 af 20.7.2000, s. 39.⁽³⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG

UNDERSØGELSE VEDRØRENDE ARBEJDSSTYRKEN

Flerårigt program med ad hoc-moduler

1. Arbejdstidens længde og tilrettelæggelse

Liste over variabler: se Kommissionens forordning (EF) nr. 1578/2000 af 19. juli 2000 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet, for så vidt angår kendetegnene i ad hoc-modulet for 2001 om arbejdstidens længde og tilrettelæggelse (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 39).

Referenceperiode: 2. kvartal 2001.

Berørte medlemsstater og regioner: alle.

Stikprøve: som for standardmodulerne; hvis stikprøveenheden er en enkeltperson, er det dog ikke nødvendigt med oplysninger om husstanden.

Indberetning af resultater: inden den 31. marts 2002.

2. Beskæftigelse af handicappede

Liste over variabler: udarbejdes inden marts 2001.

Referenceperiode: 2. kvartal 2002.

Berørte medlemsstater og regioner: endnu ikke fastlagt.

Stikprøve: handicappede; hvis stikprøveenheden er en enkeltperson, er det dog ikke nødvendigt med oplysninger om husstanden.

Indberetning af resultater: inden den 31. marts 2003.

3. Livslang uddannelse

Liste over variabler: udarbejdes inden marts 2002.

Referenceperiode: 2. kvartal 2003.

Berørte medlemsstater og regioner: endnu ikke fastlagt.

Stikprøve: som for standardmodulerne; hvis stikprøveenheden er en enkeltperson, er det dog ikke nødvendigt med oplysninger om husstanden.

Indberetning af resultater: inden den 31. marts 2004.

4. Overgang fra skole til arbejdsliv

Liste over variabler: udarbejdes inden marts 2003.

Referenceperiode: 2. kvartal 2004.

Berørte medlemsstater og regioner: endnu ikke fastlagt.

Stikprøve: personer, der har forladt uddannelsessystemet inden for de sidste fem eller ti år (herunder personer, der har forladt uddannelsessystemet i højst ét år og efterfølgende har genoptaget uddannelsen); hvis stikprøveenheden er en enkeltperson, er det dog ikke nødvendigt med oplysninger om husstanden.

Indberetning af resultaterne: inden den 31. marts 2005.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1627/2000**af 24. juli 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 1661/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. marts 1990 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 616/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1, stk. 3, litra b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1661/1999 ⁽³⁾ må de produkter, der er anført i bilag I til forordningen, kun angives til fri omsætning i modtagerlandet på et begrænset antal toldsteder.
- (2) Bilag III til forordning (EF) nr. 1661/1999 indeholder en fortegnelse over toldsteder, hvor de i bilag I anførte produkter kan angives til fri omsætning i Det Europæiske Fællesskab.

(3) Efter foranledning fra de kompetente myndigheder i Frankrig er det relevant at tilføje en række toldsteder inden for Frankrigs territorium til denne liste.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, som er nævnt i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 737/90 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EF) nr. 1661/1999 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den tredje dag efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 82 af 29.3.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 75 af 24.3.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 197 af 29.7.1999, s. 17.

BILAG

»BILAG III

FORTEGNELSE OVER TOLDSTEDER, HVOR DE I BILAG I ANFØRTE PRODUKTER KAN ANGIVES TIL FRI OMSÆTNING I DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Medlemsstat	Toldsteder	
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D.E. — voie maritime Bierset — (Grâce-Hollogne) D.E. — voies aérienne et/ou terrestre Bruxelles D.E. — voie aérienne Zaventem D. — voie aérienne	
DANMARK	Alle havne og lufthavne	
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart — ZA Flughafen
	Bayern	HZA München-Flughafen HZA Hof — ZA Schirnding-Landstraße HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden — ZA Waldhaus-Autobahn
	Berlin	HZA Berlin-Packhof — ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Grossmarkthallen HZA Berlin-Packhof — ZA Tegel-Flughafen
	Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn
	Bremen	HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven — ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven — ZA Rotersand
	Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen — Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen — ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg — ZA Köhlfleedamm HZA Hamburg-St. Annen — ZA Altona HZA Hamburg-St. Annen — ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof — Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof — ZA Flughafen
	Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen
	Mecklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg — ZA Pomellen — Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin — ZA Rostock-Seehafen — Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund — ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen
	Niedersachsen	HZA Lüneburg — Abfertigungsstelle HZA Göttingen — Abfertigungsstelle HZA Hannover — Abfertigungsstelle
	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund — ZA Ost
	Rheinland-Pfalz	HZA Trier — ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn
	Sachsen	HZA Dresden — ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden/Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna — ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßentransport) HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßentransport)
	Schleswig-Holstein	HZA Kiel — ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck — ZA Travemünde Grenzkontrollstelle

Medlemsstat	Toldsteder
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Πειραιά, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσ/νίκης, Αερολιμένα Μίκρας, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irún (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Vilagareia (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) St-Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre) Orly (transport aérien) Bordeaux (transport aérien) Lyon-Satolas (transport aérien) Nice-aéroport (transport aérien) Toulouse-Blagnac (transport aérien) Thionville (transport terrestre) Saint-Julien-en-Genevois (transport terrestre)
IRELAND	Alle toldsteder
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Di Roma-Fiumicino ed area Ufficio di Sanità Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese — Malpensa Ufficio di Sanità aerea di Bologna — Panicale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontaliere di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre Douanier — Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport-Niederanven
NEDERLAND	Alle toldsteder
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Republik Tschechien) Berg (Slowakiske Republik) Nickelsdorf (Republik Ungarn) Heiligenkreuz (Republik Ungarn) Spielfeld (Republik Slowenien) Tisis (Schweiz) Wien Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Aeroports of Lisbon, Porto and Faro Ports of Lisbon and Leixões

Medlemsstat	Toldsteder
SUOMI/FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartius, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larne, Port of London, Port of Southampton«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1628/2000

af 24. juli 2000

om tredje berigtigelse af forordning (EF) nr. 1802/95 om tilpasning og ændring af de forordninger om mælk og mejeriprodukter, ved hvilke der før den 1. februar 1995 blev fastsat visse priser og beløb, hvis værdi i ecu er blevet tilpasset som følge af afskaffelsen af justeringsfaktoren for landbrugsomregningskurserne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992, om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1802/95 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 904/96 ⁽⁴⁾, er der ved en kontrol opdaget en fejl, som bør rettes.
- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1802/95 ændres beløbene vedrørende Kommissionens forordning (EØF) nr. 2219/92 ⁽⁵⁾ således:

1	2	3	4	5
Forordning	Henvisning	Tidligere beløb med switch-over	Nye beløb uden switch-over	Nyt beløb gældende fra den 1. september 1995
(EØF) nr. 2219/92	Artikel 3, litra b)	2,5 5 7,5	3,019 6,04 9,06	3 6 9

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 174 af 26.7.1995, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 122 af 22.5.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 218 af 1.8.1992, s. 75.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1629/2000

af 25. juli 2000

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 ⁽²⁾, særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 29. oktober 1999 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen, Polen og Ukraine.
- (2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet af European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA) på vegne af selskaber, der tegner sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med den pågældende vare, og at der som følge heraf forvoldtes væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de klagende EF-producenter, eksporterende producenter og importører, leverandører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og de berørte sammenslutninger og repræsentanter for eksportlandene samt Associeringsrådet EU-Litauen og EU-Polen om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (4) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle de parter, som den vidste var berørt af sagen. Der blev modtaget besvarelser fra ti klagende EF-producenter, fem eksporterende producenter, en eksportør, en sammenslutning af importører og syv importører i Fællesskabet (hvoraf de tre er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne).
- (5) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig fastlæggelse af dumping, skade og Fællesskabets interesser, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) Klagende EF-producenter

1. BASF AG, Limburgerhof, Tyskland
2. Fertiberia SA, Madrid, Spanien
3. Grande Paroisse SA, Paris, Frankrig
4. Hydro Agri France, Nanterre, Frankrig
5. Hydro Agri UK Ltd, Immingham, Det Forenede Kongerige
6. Hydro Agri Sluiskil BV, Sluiskil, Nederlandene
7. Kemira Ince Ltd, Chester, Det Forenede Kongerige
8. Kemira SA, Wavre, Belgien
9. Sefanitro SA, Barakaldo, Spanien
10. Terra Nitrogen (UK) Ltd, Stockton on Tees, Det Forenede Kongerige

b) Eksportører/eksporterende producenter fra de berørte lande

1. JSC Achema, Jonava, Litauen
2. Anwil SA, Wloclawek, Polen
3. CIECH SA, Warszawa, Polen
4. Zaklady Azotowe Pulawy SA, Pulawy, Polen

c) Importører

a) med forretningsmæssige forbindelser til eksporterende producenter

1. Litfert SARL, St Malo, Frankrig
2. Scandinavian Chemicals and Fertilisers Malmö, Sverige
3. Daltrade Ltd, London, Det Forenede Kongerige

b) uden forretningsmæssige forbindelser til eksporterende producenter

1. Helm Düngemittel GmbH, Hamburg, Tyskland
2. UNCAA, Paris, Frankrig.

- (6) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. april 1998 til den 30. september 1999 (»undersøgelsesperioden«). Denne periode er på mere end et år for at kunne dække to produktionsår og dermed give et mere repræsentativt billede af markedet og for at tage højde for eventuelle ændringer på markedet efter indførelsen af en særlig told i 1998, der tog sigte på at forstærke de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, der indførtes i 1995. Undersøgelsen af den udvikling, der blev lagt til grund for skadesvurderingen, omfattede perioden fra 1995 til udgangen af undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EFT C 311 af 29.10.1999, s. 3.

B. PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Pågældende vare

- (7) Den pågældende vare er ammoniumnitrat, et nitrogenholdigt gødningsstof i fast form, der er almindeligt anvendt i landbruget. Det fremstilles af ammoniak og salpetersyre og har et indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent. Den vare, der importeres til Fællesskabet, sælges i almindelighed i sække på 50 kg og 500 kg. Den pågældende vare henhører under KN-kode 3102 30 90 (ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning) og 3102 40 90 (blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent).

2. Samme vare

- (8) Ammoniumnitrat er en råvare, hvis kemiske egenskaber er sammenlignelige uanset oprindelsesland. Der er to former for ammoniumnitrat: i granulatform og i pilleform. Ammoniumnitrat i granulatform har en større diameter og dermed bedre spredningsegenskaber. Det fremgik af undersøgelsen, at alle importerede varer er i pilleform, og at størstedelen af det ammoniumnitrat, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, er i granulatform. Da ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform har de samme kemiske egenskaber og anvendelsesformål, og brugerne anser dem for at kunne erstatte hinanden, kan de betragtes som to forskellige former for den samme vare.

Det konstateredes derfor, at den vare, der fremstilles i Fællesskabet, og den vare, der importeres fra de berørte lande, er samme vare i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«). Den vare, der eksporteres til Fællesskabet fra de berørte lande, og de varer, der fremstilles og sælges på henholdsvis det polske og det litauiske marked, betragtes endvidere som samme vare.

C. DUMPING

1. Litauen

a) Normal værdi

- (9) Den eneste producent af ammoniumnitrat i Litauen samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Producenten solgte kun én slags ammoniumnitrat, nemlig i pilleform. Salget på hjemmemarkedet var repræsentativt i undersøgelsesperioden, da det tegnede sig for mere end 5 % af eksportsalget (artikel 2, stk. 2, i grundforordningen).
- (10) Mere end 20 % af salget på hjemmemarkedet af den pågældende vare fandt sted til priser, der var lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed (faste og variable) plus salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger. Dette tabsgivende salg på hjemmemarkedet blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen anset for ikke at have fundet sted i

normal handel. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige pris af det salg, der ikke var tabsgivende, eftersom dette salg tegnede sig for mere end 10 % af det samlede salg på hjemmemarkedet.

b) Eksportpris

- (11) For det salg, der fandt sted til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved eksportsalg til Fællesskabet. Eksportprisen på salg via forretningsmæssigt forbundne importører blev beregnet på grundlag af prisen ved videresalg til uafhængige kunder. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg for disse importører, samt for den fortjenstmargen, der i undersøgelsen blev konstateret for uafhængige importører af den pågældende vare, jf. artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

c) Sammenligning

- (12) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet ab fabrik. Med henblik herpå blev der foretaget justeringer for forskelle i transport-, forsikrings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger i henhold til artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

d) Dumpingmargen

- (13) Dumpingmargenen for den pågældende eksporterende producent blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportprisen. Sammenligningen viste, at selskabet ikke eksporterede ammoniumnitrat til dumpingpriser i undersøgelsesperioden. Den foreløbige dumpingmargen er derfor 0,0 %.

Da den eneste samarbejdsvillige litauiske producent tegnede sig for den samlede litauiske eksport af den pågældende vare til Fællesskabet, gælder den dumpingmargen, der blev foreløbigt fastsat for dette selskab, for hele landet.

2. Polen

a) Samarbejde

- (14) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de fem selskaber (en eksportør og fire eksporterende producenter), der var nævnt i klagen. En eksportør og to eksporterende producenter besvarede spørgeskemaet inden for den fastsatte frist, en tredje eksporterende producent nægtede at samarbejde, og en fjerde svarede ikke. På grundlag af importdata fra Eurostat blev det imidlertid fastlagt, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for mere end 90 % af den samlede import med oprindelse i Polen.

b) *Normal værdi*

- (15) Begge samarbejdsvillige eksporterende producenter solgte kun én type ammoniumnitrat, nemlig i pilleform. Begge selskabers salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, da det tegnede sig for mere end 5 % af deres respektive eksportsalg (artikel 2, stk. 2, i grundforordningen).
- (16) Mere end 20 % af de to producenters salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare fandt sted til priser, der var lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed (faste og variable) plus salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger. Dette tabsgivende salg på hjemmemarkedet blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen anset for ikke at have fundet sted i normal handel. Den normale værdi for begge producenter blev derfor fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige pris af det salg, der ikke var tabsgivende, eftersom dette salg tegnede sig for mere end 10 % af det samlede salg på hjemmemarkedet.

c) *Eksportpris*

- (17) En af de polske producenter solgte ammoniumnitrat til Fællesskabet via to salgskanaler:
- direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, og
 - indirekte via en eksportør i Polen.

For både den direkte og indirekte eksport blev eksportprisen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksportsalg fra Polen til Fællesskabet.

- (18) Den anden polske producent solgte kun ammoniumnitrat til uafhængige importører i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

d) *Sammenligning*

- (19) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet af fabrik. Med henblik herpå blev der foretaget justeringer for forskelle i provision og transport-, forsikrings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger i henhold til artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

e) *Dumpingmargen*

- (20) Dumpingmargenen for hver af de to berørte eksporterende producenter blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportprisen.

Der blev fastsat følgende dumpingmargener beregnet som et vejet gennemsnit og udtrykt som en procentdel

af cif-prisen, Fællesskabets grænse, for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter:

Anwil SA	32,9 %
Zakłady Azotowe Pulawy SA	25,4 %

For de eksporterende producenter, der ikke besvarede Kommissionens spørgeskema eller ikke på anden vis gav sig til kende, blev dumpingen fastlagt på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til artikel 18 i grundforordningen. Da mindst én af de eksporterende producenter ikke udviste samarbejdsvilje, blev der beregnet en restdumpingmargen på grundlag af den højeste dumpingmargen, der var fastsat for en af de samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentative transaktioner i Polen. Dette blev gjort for ikke at belønne manglende samarbejde og for at undgå omgåelse.

Der blev således fastsat en restdumpingmargen for Polen på 43,4 %, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

3. **Ukraine**a) *Samarbejde*

- (21) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de fem selskaber, der var nævnt i klagen. To selskaber besvarede spørgeskemaet inden for den fastsatte frist og anførte, at de ikke havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Et selskab svarede efter denne frist og blev underrettet om, at det ville blive behandlet som en ikke-samarbejdsvillig part. Der blev ikke modtaget besvarelser fra de andre to selskaber.

b) *Referenceland*

- (22) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen måtte den normale værdi for Ukraine fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi. I indledningsmeddelelsen blev Polen foreslået som et egnet referenceland.

Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger fra de interesserede parter. Undersøgelsen viste endvidere, at:

- der var et betydeligt hjemmemarked for den pågældende vare i Polen, som er repræsentativt i forhold til eksporten til Fællesskabet af ammoniumnitrat med oprindelse i Ukraine
- der mindst var to (samarbejdsvillige) indenlandske producenter af en betydelig størrelse
- Polen havde en betydelig import af ammoniumnitrat fra tredjeblende
- de regnskabsmæssige oplysninger fra de samarbejdsvillige selskaber var pålidelige.

I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen foreløbigt, at Polen ville være et rimeligt valg af tredjeland med markedsøkonomi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.

c) *Normal værdi*

- (23) Den normale værdi blev fastsat på grundlag af det vejede gennemsnit af den normale værdi, der var fastsat for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter i Polen. Måden, hvorpå den normale værdi blev fastsat, er nærmere beskrevet i betragtning 15 og 16.

d) *Eksportpris*

- (24) I mangel af oplysninger fra eksportørerne måtte der træffes foreløbig afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, dvs. tal fra Eurostat og oplysninger i klagen om søtransportomkostningerne, jf. artikel 18 i grundforordningen.

e) *Sammenligning*

- (25) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet fob (ab eksportlandets grænse). Med henblik herpå blev der foretaget justeringer for, forskelle i transport-, forsikrings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

f) *Dumpingmargen*

- (26) Dumpingmargenen blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportprisen. Den foreløbige landsdækkende dumpingmargen for Ukraine er 67,4 %, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

D. SKADE

- (27) Udviklingen i EF-erhvervsgrenens generelle situation var positiv mellem 1995 og 1996, hvorefter den blev kraftigt forværret. Denne udvikling bør ses i lyset af virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i august 1995 (mindsteimportpris), og som blev forstærket i marts 1998 (særlig told på 26,3 ECU/ton).

1. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (28) To af de 11 klagende EF-producenter blev anset for ikke-samarbejdsvillige, da de indgav utilstrækkelige oplysninger. Disse producenter blev derfor ikke betragtet som en del af EF-erhvervsgrenen. De ni samarbejdsvillige EF-producenter tegner sig for mere end 85 % af produktionen af ammoniumnitrat i Fællesskabet og udgør

derfor erhvervsgrenen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

2. Forbruget i Fællesskabet

- (29) Det synlige forbrug i Fællesskabet fastsattes på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på Fællesskabets marked, oplysningerne i klagen om de øvrige EF-producenters salg på Fællesskabets marked, oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og tal fra Eurostat vedrørende importens omfang.

På dette grundlag faldt forbruget i Fællesskabet med 16,7 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden og med endnu mere mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Mellem 1998 og undersøgelsesperioden faldt det også betydeligt, men dette skal ses i lyset af, at oplysningerne for undersøgelsesperioden er beregnet på årsbasis, medens markedet for ammoniumnitrat har et udpræget sæsonbetonet mønster.

3. Importen fra de berørte lande ⁽¹⁾a) *Kumulativ vurdering af dumpingimportens virkninger*

- (30) Det blev først undersøgt, om importen fra de berørte lande skulle vurderes kumulativt i medfør af artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. På baggrund af ovenstående undersøgelsesresultater vedrørende dumpingimporten med oprindelse i Litauen blev denne import, ikke betragtet som import fra de berørte lande ved vurderingen af skade og årsagssammenhæng, men blev vurderet i forbindelse med importen fra andre tredje-lande. Hvad angår Polen og Ukraine er de fastlagte dumpingmargener højere end minimumsværdien, de indførte mængder er ikke ubetydelige, og det blev endvidere anset for hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering på baggrund af de tilsvarende konkurrencevilkår både mellem de indførte varer og mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede samme vare. Dette underbygges af, at de indførte mængder var betydelige, og at deres markedsandele er steget støt siden 1995. Deres priser er desuden faldet betydeligt siden 1996. Alle eksporterende producenter underbød endvidere EF-erhvervsgrenens salgspriser, samtidig med at de anvendte de samme eller lignende salgskanaler. Derfor konkluderes det foreløbigt, at importen med oprindelse i Polen og Ukraine bør vurderes kumulativt.

b) *Dumpingimportens størrelse og markedsandel ⁽²⁾*

- (31) De indførte mængder af ammoniumnitrat med oprindelse i de to berørte lande steg mellem 1995 og 1996. I 1997 faldt importen til 1995-niveauet, hvorefter den igen steg kraftigt. I undersøgelsesperioden var den 176,5 % større end i 1995, medens forbruget i Fællesskabet faldt med 16,7 % i den samme periode. Markedsandelen for importen fra de to berørte lande steg fra 2,6 % i 1995 til 3,1 % i 1996, hvorefter den faldt til 1995-niveauet i 1997 og derefter steg kraftigt til 8,7 % i undersøgelsesperioden. Der var tale om en stigning på 235 % i forhold til 1995.

⁽¹⁾ Da der i nogle af de berørte lande kun er én eksporterende producent, vil tallene i denne forordning af fortrolighedshensyn blive indekseret eller kun blive angivet tilnærmelsesvis.

⁽²⁾ Til vurderingen af udviklingen i importens størrelse og markedsandel blev der for at sammenligne ensartede oplysninger kun anvendt oplysninger fra Eurostat.

c) *Dumpingimportens priser*i) *Prisudvikling* ⁽¹⁾

- (32) Den vejede gennemsnitlige importpris for importen med oprindelse i de to berørte lande faldt med 23,9 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden. Nærmere bestemt nåede priserne et højdepunkt i 1996, hvorefter de faldt betydeligt, dvs. med 31,4 %.

ii) *Underbud*

- (33) Det blev undersøgt, om de eksporterende producenter i de berørte lande underbød EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Med henblik herpå blev de eksporterende producenters cif-priser justeret til priserne Fællesskabets grænse, leveret af kaj, told betalt, og sammenlignet i samme handelsled med EF-producenternes priser af fabrik. I begge tilfælde blev der anvendt varer i sække, hvilket skyldes, at de indførte varer altid var i sække, hvorimod EF-erhvervsgrenen både solgte varer i sække og i løs vægt. Der blev således foretaget de nødvendige justeringer.

Undersøgelsen viste desuden, at varer i granulatform i gennemsnit blev solgt til en højere pris end varer i pilleform, hvilket bl.a. skyldes forskellige spredningsegenskaber. Derfor blev der foretaget en justering på 5,8 EUR pr. ton ved beregningen af underbuddet. Dette beløb svarer til den gennemsnitlige prisforskel mellem det ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform, som EF-erhvervsgrenen solgte i undersøgelsesperioden.

Endelig skal der ved en vurdering af det konstaterede prisunderbud tages højde for, at EF-erhvervsgrenens priser var under pris i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 36.

Der konstateredes følgende underbudsmargener for hvert land, udtrykt i procent af EF-producenternes priser:

Land	Underbud
Polen	2,1 %
Ukraine	12,5 %

4. EF-erhvervsgrenens situation

a) *Produktion*

- (34) EF-erhvervsgrenens produktion faldt med 4,7 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 3 915 kilotons til 3 730 kilotons. Mellem 1995 og 1996 var der en betydelig stigning, hvorefter produktionen faldt med 20,9 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ Til vurderingen af prisudviklingen blev der for at sammenligne sammenhængende oplysninger kun anvendt oplysninger fra Eurostat, medens der til beregningen af prisunderbud og skadesmargener i undersøgelsesperioden anvendtes oplysninger fra eksporterende producenter, hvor sådanne forelå.

b) *Kapacitet og kapacitetsudnyttelsesgrad*

- (35) Det skal bemærkes, at kapacitet og kapacitetsudnyttelse ikke blev anset for betydningsfulde indikatorer for denne form for produktion, da udviklingen i disse indikatorer var påvirket af, at der også fremstilles andre varer med det samme produktionsudstyr. Der kan således fremstilles en række forskellige varer på basis af naturgas omdannet til ammoniak i de samme produktionsanlæg. EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet var stort set stabil i den betragtede periode, bortset fra i 1996. Kapacitetsudnyttelsen steg fra 46 % i 1995 til 56 % i 1996 og faldt derefter en smule til under 1995-niveauet i undersøgelsesperioden.

c) *Salget i Fællesskabet*

- (36) EF-erhvervsgrenens salgsmængde faldt fra 3 790 kilotons i 1995 til 3 396 kilotons i undersøgelsesperioden, dvs. med 10,4 %. Det skal bemærkes, at den i perioden mellem 1996 og undersøgelsesperioden faldt med 19,9 %.

d) *Markedsandel*

- (37) EF-erhvervsgrenens markedsandel var stabil mellem 1995 og 1997, hvorefter den begyndte at stige. I undersøgelsesperioden var den på 71,9 %, sammenlignet med 66,8 % i 1995. Selv om det samlede forbrug faldt efter 1996, var EF-erhvervsgrenen, og i endnu højere grad de berørte lande, i stand til at øge deres markedsandel. Denne udvikling fandt sted på et tidspunkt, hvor der indførtes antidumpingforanstaltninger på importen med oprindelse i Rusland.

e) *EF-erhvervsgrenens priser*

- (38) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettosalgspris faldt fra 120,5 ECU/ton i 1995 til 99,3 ECU/ton i undersøgelsesperioden, dvs. med 17,6 %. Denne nedgang var særlig udtalt mellem 1996 og undersøgelsesperioden, hvor priserne faldt støt med 25,4 %.

f) *Rentabilitet*

- (39) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige rentabilitet faldt med 22 procentpoint mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra 9,6 % til -12,4 %. Rentabiliteten fulgte prisudviklingen og nåede sit højdepunkt i 1996, hvorefter den faldt støt med 31 procentpoint mellem det pågældende år og undersøgelsesperioden.

g) *Beskæftigelse*

- (40) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen steg mellem 1995 og 1996, hvorefter den faldt fra 1 986 personer til 1 693 personer i undersøgelsesperioden, dvs. en nedgang på 14,8 %.

h) *Investeringer*

- (41) EF-erhvervsgrenen øgede sine investeringer mellem 1995 og undersøgelsesperioden. Disse investeringer var bl.a. rettet mod produktionstrin, der lå forud for den egentlige produktion af ammoniumnitrat, og var derfor ikke direkte knyttet til den pågældende vare. De største investeringer mellem 1995 og undersøgelsesperioden fandt sted inden for produktionsfaciliteter til salpetersyre, som er et råmateriale, der anvendes i produktionen af ammoniumnitrat, men som også kan anvendes til andre formål, som f.eks. produktion af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat (UAN).

5. Konklusion om skade

- (42) Det konstateredes, at EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i den betragtede periode. Selv om antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland førte til et betydeligt fald i denne import efter 1996, hvilket først medførte en forbedring af den generelle situation, kunne EF-erhvervsgrenen ikke drage fuld nytte af denne udvikling. Selv om den var i stand til at overtage ca. halvdelen af den markedsandel, som Rusland havde mistet siden 1997, overtog de berørte lande den anden halvdel. Desuden voksede importen med oprindelse i de berørte lande med 111 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, medens EF-erhvervsgrenens salg faldt med 19,9 % i den samme periode. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at den pågældende import i undersøgelsesperioden fandt sted til priser, der underbød EF-erhvervsgrenens priser.

Hvad angår prisudviklingen var EF-erhvervsgrenen i stand til at øge sine gennemsnitspriser mellem 1995 og 1996. Derefter blev dens salgspriser imidlertid trykket betydeligt, hvilket havde store negative følgevirkninger for dens rentabilitet, som blev betydeligt forværret fra og med 1996 og nåede ned på -12,4 % i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens situation blev således konstateret at være blevet forværret i så høj en grad, at det foreløbigt må konkluderes, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i undersøgelsesperioden.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (43) Med henblik på at nå frem til en konklusion om årsags-sammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, undersøgte Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen virkningerne af alle kendte faktorer

og deres konsekvenser for situationen i den pågældende erhvervsgren. Derved blev det sikret, at skade, der forvoldtes af andre faktorer end dumpingimporten, ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens virkninger

- (44) Ammoniumnitrat er en råvare, hvis tekniske, fysiske og kemiske egenskaber samt anvendelsesformål ikke udviser væsentlige forskelle, uanset om varen importeres eller fremstilles i Fællesskabet. Derfor konkurrerer ammoniumnitrat fremstillet i Fællesskabet og ammoniumnitrat importeret fra de berørte lande direkte med hinanden, især hvad angår prisen, på et gennemsigtigt og meget prisfølsomt marked.
- (45) Mellem 1995 og undersøgelsesperioden steg importen fra de berørte lande betydeligt, både hvad angår omfang (175 %) og markedsandel (fra 2,6 % til 8,7 %), og den underbød og trykkede EF-erhvervsgrenens priser. Fra 1996 faldt dette sammen med en forværring af EF-erhvervsgrenens situation med hensyn til salg og prisnedsættelser samt faldende rentabilitet.

I august 1995 indførte Rådet endelige foranstaltninger (en variabel told baseret på mindsteimportprisen) vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. Efter en undersøgelse vedrørende en eventuel overvæltning af foranstaltningerne blev den variable told erstattet med en særlig told på 26,3 ECU/ton i marts 1998. Dumpingimporten fra de berørte lande forhindrede EF-erhvervsgrenen i at drage fordel af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen fra Rusland. De berørte lande overtog over halvdelen af Ruslands tidligere markedsandel, mens EF-erhvervsgrenen kun vandt en begrænset markedsandel, og dens salg faldt i absolutte tal. Den betydelige stigning i dumpingimportens markedsandel mellem 1996 og undersøgelsesperioden faldt endvidere sammen med en negativ udvikling i EF-erhvervsgrenens situation, især hvad angår priser og profit.

Stillet over for lavprisimporten med oprindelse i de berørte lande kunne Fællesskabet enten fastholde sine priser og dermed risikere at miste markedsandele eller følge de lave priser på dumpingimporten. Begge muligheder ville have negative følgevirkninger for rentabiliteten. Fra og med 1997 nedsatte EF-erhvervsgrenen sine salgspriser betydeligt. Dette havde en skadelig indvirkning på rentabiliteten, som blev negativ i 1998. Dette viser tydeligt markedets prisfølsomhed og den store påvirkning fra de berørte eksporterende producenters priser.

3. Virkningerne af andre faktorer

a) Import fra andre tredjelande

- (46) Det konstateredes, at dumpingmargenen for importen med oprindelse i Litauen var minimal, og derfor blev denne import betragtet som »import fra andre tredjelande«.

De indførte mængder af ammoniumnitrat fra andre tredjelande faldt fra ca. 1 636 kilotons i 1995 til ca. 720 kilotons i undersøgelsesperioden, dvs. med 56 %. De største leverandører blandt disse lande i undersøgelsesperioden var Rusland, Litauen, Bulgarien og Egypten. Markedsandelen for importen fra tredjelande faldt fra 28,8 % i 1995 til 15,2 % i undersøgelsesperioden, dvs. en nedgang på 13,6 procentpoint. Denne nedgang skyldes i vid udstrækning den mindskede import med oprindelse i Rusland, medens udviklingen i markedsandelen for importen med oprindelse i Litauen gik i en anden retning og steg fra 3,2 % i 1995 til 5,4 % i 1997, hvorefter den faldt til 4,5 % i undersøgelsesperioden.

På baggrund af den generelle nedgang i omfang og markedsandel for importen med oprindelse i andre tredjelande kan denne import samlet set ikke have bidraget i nævneværdigt omfang til den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, selv om det ikke kan udelukkes, at importen fra individuelle lande har bidraget til at påføre EF-erhvervsgrenen skade.

b) Nedgang i det synlige forbrug

- (47) Med hensyn til udviklingen i efterspørgslen faldt det synlige forbrug af ammoniumnitrat med 950 kilotons mellem 1995 og undersøgelsesperioden (årlige tal), dvs. med 16,7 %.

Denne nedgang var særlig udtalt mellem 1998 og den årsbaserede undersøgelsesperiode. Som nævnt ovenfor har markedet for ammoniumnitrat et udpræget sæsonbettinget mønster. Størstedelen af salget finder sted mellem oktober og marts hvert år (høj sæson), mens efterspørgslen resten af året er forholdsvis lav (lavsæson). Da undersøgelsesperioden på 18 måneder omfatter to lavsæsoner og kun en enkelt høj sæson, giver det et forkert billede af det synlige forbrug på årsbasis.

Det kan desuden ikke udelukkes, at nedgangen i efterspørgslen (selv om tallene herfor er sat for højt i undersøgelsesperioden) skyldes visse substitutionsvirkninger mellem forskellige nitrogenholdige gødningsstoffer. I en sag vedrørende UAN-opløsninger blev det for nylig fastslået, at det synlige forbrug af UAN-opløsninger er steget i de senere år (jf. Kommissionens forordning (EF) nr.

617/2000 ⁽¹⁾). Denne udvikling fortsatte i anden halvdel af 1999.

Selv om den mindskede efterspørgsel helt klart førte til øget konkurrence og et vist prisfald, hvilket bidrog til at forvolde EF-erhvervsgrenen skade, havde EF-erhvervsgrenen imidlertid forudset et fald i efterspørgslen og er ved at tilpasse sig hertil, hvilket fremgår af den nylige bekendtgørelse af en række lukninger af produktionsanlæg. Uden pristrykket fra dumpingimporten ville nedgangen i EF-erhvervsgrenens priser og rentabilitet endvidere have været meget mindre udtalt.

c) Yderligere faktorer

- (48) Det blev også undersøgt, om andre faktorer end de ovennævnte kan have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

Hvad angår udviklingen i udbuddet er det gjort gældende, at der på verdensplan er en overkapacitet med hensyn til nitrogenholdige gødningsstoffer, som har ført til faldende priser på disse gødningsstoffer og derved været årsag til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. EF-erhvervsgrenen har imidlertid ikke opbygget nogen overskudskapacitet i undersøgelsesperioden og har således ikke bidraget til stigningen i den globale overkapacitet. Denne overkapacitet kan meget vel være årsagen til, at de berørte lande eksporterede til Fællesskabet, men det er ikke nogen begrundelse for den skadelige dumping.

Udviklingen i EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger pr. enhed var forholdsvis stabil mellem 1995 og undersøgelsesperioden og havde ingen indflydelse på rentabiliteten.

Hvad angår EF-erhvervsgrenens teknologiske og produktivitetmæssige udvikling blev det konstateret, at den har foretaget betydelige investeringer for at fastholde sin konkurrenceevne.

4. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (49) I lyset af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at selv om det mindskede synlige forbrug og importen fra visse tredjelande kan have bidraget til at forvolde EF-erhvervsgrenen skade, især hvad angår faldende produktions- og salgsmængder, er dumpingimporten stadig en væsentlig faktor, især med hensyn til udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser og fortjeneste. På baggrund af sammenfaldet mellem på den ene side det prisfald og det underbud, der blev konstateret for den pågældende import, og den betydeligt voksende markedsandel for dumpingimporten i de berørte lande og på den anden side nedgangen i EF-erhvervsgrenens salg samt dens mindskede salgspriser og rentabilitet konkluderes det foreløbigt, at den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, skyldes dumpingimporten med oprindelse i de berørte lande. Det konkluderedes således, at virkningen af andre faktorer end dumpingimporten ikke var af et omfang, der bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen som følge heraf.

⁽¹⁾ EFT L 75 af 24.3.2000, s. 3.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledende bemærkning

- (50) I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blev det undersøgt, om det ville være i strid med Fællesskabets interesser som helhed at indføre antidumpingforanstaltninger. Fællesskabets interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EF-erhvervsgrenen samt importørerne, forhandlerne og brugerne af den pågældende vare, i det omfang at disse parter indgav de nødvendige oplysninger herom.

For at vurdere, hvilke virkninger det sandsynligvis ville få, hvis der henholdsvis indførtes og ikke indførtes foranstaltninger, blev alle interesserede parter anmodet om at indgive oplysninger. Der blev sendt spørgeskemaer til EF-erhvervsgrenen, to andre producenter i Fællesskabet, 51 importører/forhandlere, en importør-sammenslutning og to sammenslutninger af brugere af den pågældende vare. Fem importører/forhandlere (hvoraf den ene er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent) samt importørsammenslutningen besvarede spørgeskemaet. Ingen af brugersammenslutningerne indgav besvarelser eller nogen anden form for oplysninger.

På dette grundlag blev det undersøgt, om der på trods af konklusionerne om dumping, EF-erhvervsgrenens situation og årsagssammenhæng forelå tvingende grunde til, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette særlige tilfælde.

2. EF-erhvervsgrenens situation

- (51) EF-erhvervsgrenen har vist sig at være en i strukturel henseende levedygtig erhvervsgren, som er i stand til at tilpasse sig til de skiftende vilkår på markedet. Dette fremgår især af dens positive udvikling, efter at den effektive konkurrence var blevet genetableret som følge af indførelsen af antidumpingforanstaltninger vedrørende importen med oprindelse i Rusland, og af dens investeringer i moderne produktionskapacitet. På grund af pristrykket fra dumpingimporten har den imidlertid navnlig siden 1996 ikke kunnet drage fuld fordel af de indførte antidumpingforanstaltninger på importen med oprindelse i Rusland.

En gruppe af klagende selskaber har allerede bekendtgjort den planlagte lukning, med det deraf følgende tab af arbejdspladser, af produktionskapacitet svarende til ca. 1 mio. tons nitrat, der hidtil bl.a. er blevet anvendt til at fremstille ammoniumnitrat. På trods af det ovennævnte strukturelt set levedygtige grundlag kan det ikke udelukkes, at nogle selskaber inden for denne erhvervsgren yderligere vil reducere eller endda standse deres fremstilling af den pågældende vare i Fællesskabet, hvis der ikke træffes foranstaltninger mod den skadelige

dumping. Denne konklusion er berettiget i betragtning af de langvarige og omfattende økonomiske tab, som dumpingimporten har forårsaget (mellem 1998 og undersøgelsesperioden har EF-erhvervsgrenens tab være stigende). Uden foranstaltninger vil pristrykket fra dumpingimporten fortsat gøre alle EF-erhvervsgrenens bestræbelser på at genvinde en tilfredsstillende fortjenstmargen virkningsløse.

På den anden side vil en indførelse af foranstaltninger gøre det muligt for erhvervsgrenen at genskabe og opretholde sine aktiviteter i Fællesskabet.

3. Importørers/forhandleres interesser

- (52) Der blev modtaget besvarelser og oplysninger fra European Fertilizer Import Association (EFIA) og fire uafhængige importører, og der blev foretaget to kontrolbesøg. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at importører/forhandlere generelt set ikke kun handler med ammoniumnitrat, men også i vid udstrækning med andre gødningsstoffer. Derfor vil foranstaltningerne få begrænsede virkninger for deres samlede virksomhed. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil få negative følger for visse importører.

4. Brugernes interesser

- (53) Brugerne af den pågældende vare er landbrugere i Fællesskabet. Efterspørgslen på nitrogenholdige gødningsstoffer synes at være forholdsvis uelastisk, og landbrugere køber i almindelighed fra de billigste leverandører. Landbrugere har derfor draget fordel af de lave priser på ammoniumnitrat i sæsonerne 1998 og 1999. På baggrund af den manglende samarbejdsvilje fra brugersammenslutningerne kan der imidlertid drages den foreløbige konklusion, at eventuelle antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ikke vil få nogen afgørende virkning for brugerne. Hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, vil landbrugernes udgifter til ammoniumnitrat højst sandsynligt stige. Gødningsstoffer udgør imidlertid kun en lille del af de samlede produktionsomkostninger, og de eventuelle negative følger for landbrugere i Fællesskabet skønnes at blive opvejet af de positive virkninger for EF-erhvervsgrenen ved indførelsen af foranstaltninger mod den skadelige dumping.

5. Konkurrence og handelsdrejende virkninger

- (54) Hvad angår virkningerne af eventuelle foranstaltninger for konkurrencen i Fællesskabet har nogle interesserede parter fremført, at en told vil medføre, at de berørte eksporterende producenter forsvinder fra Fællesskabets marked, hvilket vil svække konkurrencen betydeligt, samt prisstigninger på ammoniumnitrat.

Nogle af de berørte eksporterende producenter vil imidlertid sikkert fortsætte med at sælge deres varer, men til ikke-skadevoldende priser over dumpingniveau, da de indtager en stadig stærkere stilling på markedet. Indførelsen af antidumpingtold over for disse eksporterende producenter, for hvem der fastsættes højere dumping- og skadesmargener, vil sandsynligvis medføre, at deres salgsmængder og markedsandele mindskes. Endelig kan det ikke udelukkes, at importen fra andre tredjelande vil blive rettet mod Fællesskabets marked, når priserne kommer op på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe virkningerne af den skadelige dumping. Det er derfor sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen stadig vil have et betydeligt antal konkurrenter på markedet, og at brugerne på baggrund af det store antal producenter i Fællesskabet og markedets gennemsigthed fortsat vil kunne vælge mellem forskellige leverandører af den pågældende vare.

Indførelsen af antidumpingtold anses således ikke for at begrænse forbrugernes valgmuligheder eller svække konkurrencen i nævneværdigt omfang.

6. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (55) Af ovennævnte årsager konkluderes det foreløbigt, at der ikke foreligger tvingende grunde til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger.

H. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (56) På grundlag af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der træffes midlertidige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten påfører EF-erhvervsgrenen yderligere skade.

Ved fastsættelse af tolden er der taget hensyn til de dumpingmargener, der er fastlagt, og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

Med henblik på at fastsætte den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der er forvoldt af dumpingimporten, blev der beregnet skadesmargener. Den nødvendige prisstigning blev fastsat på grundlag af en sammenligning i samme handelsled mellem den vejede gennemsnitlige importpris og den ikke-skadevoldende pris på ammoniumnitrat, der sælges af EF-erhvervsgrenen på Fællesskabets marked.

Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at lægge den fortjenstmargen, der med rimelighed vil kunne opnås uden skadelig dumping, til produktionsomkostningerne pr. enhed, idet der er taget hensyn til den justering for forskellen mellem ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform, der allerede blev foretaget i

forbindelse med underbudsberegningerne. Der anvendtes en fortjenstmargen på 8 % ved denne beregning.

Klageren havde fremført, at en fortjenstmargen på 10-15 % ville være passende, eftersom EF-erhvervsgrenen i 1995 og 1996 havde opnået en fortjeneste på henholdsvis 9,6 % og 18,6 %, og at der var behov for at omlægge de langfristede investeringer og sikre aktierne en tilstrækkelig forrentning.

Efter at have overvejet klagerens forskellige synspunkter på dette spørgsmål konkluderede Kommissionen foreløbigt, at en fortjenstmargen på 8 % ville give EF-erhvervsgrenen det rentabilitetsniveau, som den med rimelighed kunne have forventet i undersøgelsesperioden uden dumpingimporten. I den forbindelse kan den fortjeneste, der blev opnået i 1995, anses for en fortjeneste, der er opnået uden skadelig dumping, da EF-erhvervsgrenen i det pågældende år kunne drage fordel af virkningerne af de foranstaltninger, der var indført over for dumpingimporten af ammoniumnitrat fra Rusland, om end på et ekspanderende marked. I 1996 fortsatte den positive udvikling i rentabiliteten, og efterspørgslen voksede endda endnu mere, hvilket førte til en usædvanlig gunstig markedssituation med gode resultater for alle økonomiske aktører. I modsætning til i 1995/1996 var markedssituationen trykket i undersøgelsesperioden. Ved fastlæggelsen af den profit, der rimeligvis kunne have været opnået i undersøgelsesperioden uden den skadelige dumping, blev der taget hensyn til EF-erhvervsgrenens tidligere situation, såvel som den generelle markedssituation i undersøgelsesperioden, hvilket førte til den konklusion, at 8 % kunne anses for at være en passende ikke-skadevoldende fortjenstmargen.

Den forskel, der fulgte af sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige importpris og EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende pris, blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (57) Klageren gjorde gældende, at der var tegn på, at der var kommet nye former for ammoniumnitrat, nemlig blandinger af ammoniumnitrat med andre varer, hvis eneste formål var at omgå eventuelle antidumpingforanstaltninger vedrørende ammoniumnitrat. Toldmyndighederne vil blive gjort opmærksomme på dette problem.

På baggrund af ovenstående er det Kommissionens opfattelse, at der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen bør indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Polen og Ukraine, som bør svare til de konstaterede skadesmargener, da de er lavere end dumpingmargenerne.

For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet konstateret i tidligere procedurer vedrørende samme generelle varekategori, dvs. gødningsstoffer, bør tolden indføres i form af et særligt beløb pr. ton.

Hvad angår grundlaget for den resttold, der skal finde anvendelse for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, anvendtes de højeste margener, der blev fastlagt for en af de samarbejdsvillige producenters repræsentative transaktioner.

På grundlag af ovenstående fastsættes den midlertidige told til følgende:

Land	Dumpingmargen %	Grundlag for antidumpingtold	Told (EUR pr. ton)
POLEN			
Anwil SA	32,9	25,2	23,13
Zakłady Azotowe Pulawy SA	25,4	24,5	22,61
Alle andre selskaber	43,4	30,5	26,91
UKRAINE	67,4	43,4	33,25

I lyset af undersøgelsesresultaterne vedrørende Litauen og i betragtning af den minimale dumpingmargen bør der ikke indføres midlertidige foranstaltninger over for dette land. Kommissionen vil imidlertid fortsætte sin undersøgelse af sagen og tage hensyn til eventuelle yderligere beviser, der forelægges, med henblik på at nå frem til en endelig afgørelse.

- (58) En af de polske eksporterende producenter afgav et tilsagn. Tilsagnet kunne imidlertid ikke godtages, da en betydelig importmængde derved ville være blevet fritaget for de midlertidige foranstaltninger, og det ville derfor ikke have været tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.
- (59) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateres for disse selskaber i undersøgelsen. Disse todsatser finder således (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land, som er fremstillet af de nævnte selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer fremstillet af alle andre selskaber, der ikke er udtrykkeligt nævnt med navn og adresse i den relevante del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af satsen for »alle andre selskaber«.
- (60) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle todsatser (f.eks. efter ændring af det pågældende selskabs navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med produktion og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Efter høring af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle todsatser.

3. Afsluttende bestemmelse

- (61) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de interesserede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det bør også bemærkes, at alle afgørelser, der træffes angående denne forordning, er foreløbige og eventuelt kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på en endelig told —

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat C
 DM 24-8/38
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning, og blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent, henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90 og med oprindelse i Polen og Ukraine.

2. Tolden svarer til nedenstående faste beløb i EUR pr. ton ammoniumnitrat for de varer, der fremstilles af følgende selskaber:

Land	Selskab	Told (pr. ton)	Taric-tillægskode
Polen			
	Anwil SA ul. Repcinska 222 87-805 Wloclawek Polen	23,13	A174
	Zaklady Azotowe Pulawy SA Al. Tysiaclecia PP 13 24-110 Pulawy Polen	22,61	A175
	Alle andre selskaber	26,91	A900
Ukraine	Alle selskaber	33,25	

3. I tilfælde, hvor varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾, nedsættes den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af ovennævnte beløb, med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

5. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan de berørte parter inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden anmode om at blive hørt vedrørende analysen af Fællesskabets interesser og fremsætte bemærkninger til anvendelsen af forordningen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 40.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1630/2000
af 25. juli 2000
om ændring af forordning (EØF) nr. 2131/93 om procedurer og betingelser for salg af korn fra
interventionsorganerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1510/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999 ⁽⁴⁾, fastsættes procedurerne og betingelserne for udbud til salg af korn, som interventionsorganerne ligger inde med.
- (2) I forordning (EØF) nr. 2131/93 fastsættes, at buddene ved udbud til salg på Fællesskabets marked afgives for standardkvaliteten.
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1253/1999 ⁽⁵⁾ ophæves begrebet standardkvalitet, og der bør derfor vedtages en tilsvarende beskrivelse til erstatning derfor.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2131/93 affattes således:

»1. Ved udbud til salg på Fællesskabets marked afgives buddene ved henvisning til en kornkvalitet, der ikke medfører prisjustering, hvis budet vedrører interventionsalg.

Hvis kornkvaliteten afviger fra den kvalitet, der omhandles i første afsnit, justeres det antagne bud med de i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsatte tillæg eller fradrag.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 174 af 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 5 af 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1631/2000

af 25. juli 2000

om ændring af forordning (EØF) nr. 2077/85 om gennemførelsesbestemmelser for producentstøtteordningen for ananaskonserves samt fastsættelse af støttebeløbet for produktionsåret 2000/01 for ananaskonserves og den minimumspris, der skal betales til ananasproducenterne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 525/77 af 14. marts 1977 om indførelse af en producentstøtteordning for ananaskonserves ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1699/85 ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2077/85 affattes således:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 1

(1) Gennemførelsesbestemmelserne for støtteordningen indført ved forordning (EØF) nr. 525/77 og navnlig de støtteberettigede produkter er fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2077/85 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2033/91 ⁽⁴⁾.

1. For så vidt angår den ved forordning (EØF) nr. 525/77 fastsatte producentstøtteordning, forstås ved »ananaskonserves« skrællede og udhulede ananas, der er varmebehandlet, pakket i hermetisk lukkede beholdere og dækket af sukkerlage og/eller naturlig frugtsaft, henhørende under KN-kode ex 2008 20 51, ex 2008 20 59, ex 2008 20 71, ex 2008 20 79, ex 2008 20 91 eller ex 2008 20 99, og

(2) Ananasforarbejdningsindustrien i Fællesskabet fremstiller foruden konserves i form af hele ananas eller ananas i stykker også konserves kaldet »crush« (stumper eller splinter), som fremkommer ved findeling af frugterne og fremtræder i form af finthakket ananas, hvorfor det er nødvendigt at definere de støtteberettigede produkter bedre og dermed ændre forordning (EØF) nr. 2077/85.

a) som fremtræder hele eller i stykker, med en afløbet frugtnettovægt på mindst 58 % af beholderens nettovægt, eller

b) som fremtræder i findelte stumper eller splinter, med en afløbet frugtnettovægt på mindst 73 % af beholderens nettovægt.

(3) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1558/91 ⁽⁵⁾, som der henvises til i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2077/85, er ophævet og erstattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 504/97 af 19. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår produktionsstøtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1607/1999 ⁽⁷⁾, og der bør i nævnte stykke anføres de tilsvarende henvisninger til forordning (EF) nr. 504/97.

2. Artikel 1, stk. 2, litra o) og p), artikel 3 og 4, artikel 7, stk. 1, 2 og 4, artikel 8, 9 og 10, artikel 11, stk. 1, artikel 14 og 15 og artikel 16, stk. 2-7, i forordning (EF) nr. 504/97 gælder for denne støtteordning.«

Artikel 2

For produktionsåret 2000/01:

(4) Minimumsprisen og producentstøtten for ananaskonserves for produktionsåret 2000/01 bør fastsættes på grundlag af artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 525/77, idet der sondres mellem de to typer produkter defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2077/85.

a) fastsættes den i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 525/77 omhandlede minimumspris, der skal betales til ananasproducenterne, til 41,413 EUR pr. 100 kg netto, ab producent

b) fastsættes den i artikel 5 i nævnte forordning omhandlede producentstøtte for ananaskonserves til 111,927 EUR pr. 100 kg netto for produkterne omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2077/85 og til 240,067 EUR pr. 100 kg for produkterne omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i samme forordning.

(5) Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juni 2000.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 21.3.1977, s. 46.

⁽²⁾ EFT L 163 af 22.6.1985, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 196 af 26.7.1985, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT L 186 af 12.7.1991, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 144 af 8.6.1991, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT L 78 af 20.3.1997, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 190 af 23.7.1999, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1632/2000

af 25. juli 2000

om ændring af forordning (EF) nr. 2362/98 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 20, og

I forordning (EF) nr. 2362/98 indsættes som artikel 26a:

»Artikel 26a

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 27 og 28 i Kommissionens forordning (EF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1127/1999 ⁽⁴⁾, er der fastsat bestemmelser for hvordan medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden oplysninger om licenser og partiallicenser samt om uregelmæssigheder og overtrædelser i forbindelse hermed.
- (2) Det bør præciseres, hvilke særlige bestemmelser der skal indføres med henblik på en sund forvaltning af ordningerne for indførsel af bananer, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 756/1999 ⁽⁶⁾, bør ændres i overensstemmelse hermed. Disse ændringer skal vedrøre opbevarelsen af dokumenter og indsendelsen af kopier af licenser og partiallicenser af toldmyndighederne i de medlemsstater, hvor procedurerne for overgang til fri omsætning finder sted, og af myndighederne i de medlemsstater, som har udstedt de pågældende dokumenter. Kontrollen af ægtheden og rigtigheden af dokumenterne og af deres ensartede anvendelse af myndighederne i den medlemsstat, der udsteder licenserne og partiallicenserne, skal også fastsættes nærmere.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

1. På de toldsteder, hvor der indgives indførselsanmeldelser med henblik på overgang til fri omsætning af bananer med en af de i bilag I nævnte oprindelser som led i ordningen med importtoldkontingenter og af traditionelle AVS-bananer,

- a) opbevares der en kopi af hver enkelt importlicens og partialimportlicens, som er påtegnet i forbindelse med antagelsen af en angivelse om overgang til fri omsætning
- b) og der sendes i slutningen af hver anden uge en kopi af hver enkelt påtegnet licens eller partiallicens til de myndigheder i den pågældende medlemsstat, som er ansvarlige for udstedelsen af licenser, jf. bilag II til denne forordning. Disse myndigheder sender derefter i slutningen af hver anden uge en kopi af de licenser og partiallicenser, som de har modtaget, til de myndigheder i medlemsstaterne, som er opført i bilag II, og som har udstedt disse dokumenter.

2. Hvis der opstår tvivl om ægtheden af en licens, partiallicens eller af angivelser og påtegninger på de indgivne dokumenter, tvivl om, hvilken status de erhvervsdrivende, der gennemfører formaliteterne ved overgangen til fri omsætning, har, eller for hvis regning disse formaliteter gennemføres, samt i tilfælde af mistanke om uregelmæssigheder, underretter de toldsteder, hvor dokumenterne er indgivet, omgående pr. telekommunikation de i stk. 1 nævnte myndigheder i den pågældende medlemsstat. Disse sender omgående oplysningerne videre pr. telekommunikation til de myndigheder, som har udstedt dokumenterne, samt til Kommissionen med henblik på en uddybende kontrol.

Kommissionen sender medlemsstaternes toldmyndigheder en fortegnelse over de erhvervsdrivende, som er registreret i EF i forbindelse med den pågældende importordning, og som kan være enten indehavere eller erhververe af en importlicens eller en partialimportlicens.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 331 af 2.12.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 135 af 29.5.1999, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 32.

⁽⁶⁾ EFT L 98 af 15.4.1999, s. 10.

3. På grundlag af de meddelelser, som er modtaget i henhold til stk. 1 og 2, foretager de myndigheder i medlemsstaterne, der er opført i bilag II, den nødvendige supplerende kontrol for at sikre en korrekt anvendelse af ordningen med importkontingenter og navnlig en efterprøvning af de indførte mængder under disse ordninger, idet der foretages en nøje sammenligning af de udstedte og de anvendte licenser og partiallicenser. Med henblik herpå efterprøves navnlig ægtheden og ensartetheden af de anvendte dokumenter, samt hvordan de er blevet anvendt af de registrerede erhvervsdrivende i henhold til bestemmelserne i afsnit I.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1633/2000

af 25. juli 2000

om ændring af forordning (EØF) nr. 2825/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1510/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 701/2000⁽⁴⁾, er ydelse af restitution for eksport af de landbrugsprodukter, der omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3098/94⁽⁶⁾, betinget af, at der kan forevises en licens, som i henhold til artikel 6 B i forordning (EF) nr. 1222/94 gælder i højst en budgetperiode. Budgetperioden er fastsat i artikel 1, stk. 1a, i forordning (EØF) nr. 1222/94, og den strækker sig fra 1. oktober i et givet år til 30. september i det følgende år. Ifølge artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2825/93 er den koefficient, der anvendes for de mængder korn, der er anbragt under

kontrol og destilleret, gyldig fra 1. juli til 30. juni det følgende år. For at lette forvaltningen af de pågældende destilleriers aktiviteter er det hensigtsmæssigt at foretage en harmonisering af disse to perioder, således at koefficienternes gyldighedsperiode afpasses efter licensens gyldighedsperiode. Derfor bør artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2825/93 ændres tilsvarende.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2825/93 affattes således:

»Den anvendes fra 1. oktober til 30. september det følgende år. For perioden 2000/01 anvendes den uanset det foregående punktum fra 1. juli 2000 til 30. september 2001.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 174 af 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 4.4.2000, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 328 af 20.12.1994, s. 12.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1634/2000
af 25. juli 2000
om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af Scotch Whisky

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2825/93 er det fastsat, at restitutionen ydes for de mængder korn, som den restitutionsberettigede har anbragt under kontrol og destilleret, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater. Koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare. På grundlag af Det Forenede Kongeriges oplysninger, for så vidt angår perioden fra 1. januar til 31. december 1999, var den gennemsnitlige lagringsperiode syv år for Scotch Whisky. Koefficienterne for perioden

fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 bør derfor fastsættes.

- (2) Ifølge artikel 10 i protokol nr. 3 til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁽³⁾ må der ikke ydes restitutioner ved eksport til Liechtenstein, Island og Norge. Der skal derfor i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2825/93 tages hensyn hertil ved beregningen af koefficienten for perioden 2000/01.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 fastsættes de i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2825/93 nævnte koefficienter, der anvendes på det korn, som medgår i Det Forenede Kongerige til fremstilling af Scotch Whisky, som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se side 29 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 1.

BILAG

Koefficienter, der anvendes i Det Forenede Kongerige

Anvendelsesperiode	Koefficienter, der anvendes	
	for byg, der er forarbejdet til malt, der anvendes til fremstilling af malt whisky	for korn, der anvendes til fremstilling af grain whisky
1. juli 2000 til 30. september 2001	0,489	0,448

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1635/2000**af 25. juli 2000****om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af spansk whisky**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2825/93 er det fastsat, at restitutionen ydes for de mængder korn, som den restitutionsberettigede har anbragt under kontrol og destilleret, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater. Koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare. På grundlag af Spaniens oplysninger, for så vidt angår perioden fra 1. januar til 31. december 1999, var den gennemsnitlige lagringsperiode fire år for spansk

whisky. Koefficienterne for perioden fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 bør derfor fastsættes.

- (2) Ifølge artikel 10 i protokol nr. 3 til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁽³⁾ må der ikke ydes restitutioner ved eksport til Liechtenstein, Island og Norge. Der skal derfor i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2825/93 tages hensyn hertil ved beregningen af koefficienten for perioden 2000/01.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 fastsættes de i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2825/93 nævnte koefficienter, der anvendes på det korn, som medgår i Spanien til fremstilling af spansk whisky, som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se side 29 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 1.

BILAG

Koefficienter, der anvendes i Spanien

Anvendelsesperiode	Koefficienter, der anvendes for korn anvendt til fremstilling af spansk whisky, kategori A
1. juli 2000 til 30. september 2001	0,0326

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1636/2000
af 25. juli 2000
om fastsættelse for perioden 2000/01 af de koefficienter, der gælder for korn, som eksporteres i form af Irish Whiskey

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2825/93 er det fastsat, at restitutionen ydes for de mængder korn, som den restitutionsberettigede har anbragt under kontrol og destilleret, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater. Koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare. På grundlag af Irlands oplysninger, for så vidt angår perioden fra 1. januar til 31. december 1999, var den gennemsnitlige lagringsperiode fem år for Irish

Whiskey. Koefficienterne for perioden fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 bør derfor fastsættes.

- (2) Ifølge artikel 10 i protokol nr. 3 til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁽³⁾ må der ikke ydes restitutioner ved eksport til Liechtenstein, Island og Norge. Der skal derfor i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2825/93 tages hensyn hertil ved beregningen af koefficienten for perioden 2000/01.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 1. juli 2000 til 30. september 2001 fastsættes de i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2825/93 nævnte koefficienter, der anvendes på det korn, som medgår i Irland til fremstilling af Irish Whiskey, som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se side 29 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 1.

BILAG

Koefficienter, der anvendes i Irland

Anvendelsesperiode	Koefficienter, der anvendes	
	for byg anvendt til fremstilling af »Irish Whiskey« kategori B ⁽¹⁾	for korn anvendt til fremstilling af »Irish Whiskey« kategori A
1. juli 2000 til 30. september 2001	0,224	0,435

⁽¹⁾ Herunder byg forarbejdet til malt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1637/2000

af 25. juli 2000

om fastsættelse af de mængder bananer, der kan indføres til Fællesskabet i fjerde kvartal af 2000 som led i toldkontingenterne og mængden af traditionelle AVS-bananer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 756/1999 ⁽⁴⁾, er det fastsat, at der kan fastsættes en vejledende mængde, der er udtrykt ved en fast procentdel af de mængder, der er til rådighed for hver af de i bilag I nævnte oprindelser, for udstedelsen af importlicenser for hvert af de første tre kvartaler af året.
- (2) De mængder, der kan indføres fra de lande og grupper af lande, som er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2362/98, bør fastsættes for fjerde kvartal af 2000, idet der tages hensyn til de importlicenser, der blev udstedt i løbet af de første tre kvartaler, og til kontingentmængderne og den mængde traditionelle AVS-bananer, som er fastsat i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93.
- (3) Det bør erindres, at i henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 250/2000 af 1. februar 2000 om indførsel af bananer som led i toldkontingenterne og traditionelle AVS-bananer og om fastsættelse af vejledende mængder for andet kvartal af 2000 ⁽⁵⁾ fastlægges den maksimale mængde, som en traditionel erhvervsdrivende, der blev registreret i 1999, kan indgive ansøgning om importlicens for, for et givet kvartal i 2000, på grundlag af den referencemængde, som de nationale myndigheder fastlagde og meddelte ham for 1999. For en nytillkommen erhvervsdrivende fastlægges den maksimale mængde ved anvendelse af procentsatsen for den årlige tildeling, som de nationale myndigheder fastlagde

efter bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 440/2000 ⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1563/2000 ⁽⁷⁾, og meddelte hver berørt erhvervsdrivende.

- (4) Bestemmelserne i denne forordning bør træde i kraft inden begyndelsen af perioden for indgivelse af licensansøgninger for fjerde kvartal af 2000.
- (5) Bestemmelserne i denne forordning vedtages for at sikre, at markedet fortsat kan forsynes i fjerde kvartal af 2000, og at samhandelen med leverandørlandene kan videreføres, men bestemmelserne foregriber ikke eventuelle foranstaltninger, der skal vedtages senere med henblik på at overholde de internationale forpligtelser, som EF har indgået i forbindelse med Verdenshandelsorganisationen, og de erhvervsdrivende kan ikke påberåbe sig disse bestemmelser som grundlag for berettigede forventninger om en forlængelse af importordningen.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, der vil kunne indføres som led i ordningen med importtoldkontingenter for bananer, og mængden af traditionelle AVS-bananer fra hver af de oprindelser, som er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2362/98, er fastsat i bilaget for fjerde kvartal af 2000.
2. For fjerde kvartal af 2000 må ansøgninger om importlicens:
 - a) der indgives af en traditionel erhvervsdrivende, tilsammen ikke vedrøre en mængde, som er større end forskellen mellem den mængde, der er tildelt denne erhvervsdrivende i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2362/98 for 1999 i medfør af artikel 1 i forordning (EF) nr. 250/2000, og de samlede mængder af de importlicenser som blev udstedt for de første tre kvartaler af 2000

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 98 af 13.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 26 af 2.2.2000, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 54 af 26.2.2000, s. 27.

⁽⁷⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 3.

- b) der indgives af en nyttilkommen erhvervsdrivende, tilsammen ikke vedrøre en mængde, som er større end forskellen mellem den mængde, der er tildelt denne erhvervsdrivende i henhold til artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 250/2000, og de samlede mængder af de importlicenser, som blev udstedt for de første tre kvartaler af 2000.

Ansøgningen om importlicens tages kun i betragtning, der er udstedt til den erhvervsdrivende for de foregående kvartaler af 2000.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Mængde bananer, der er til rådighed for fjerde kvartal af 2000, opdelt på oprindelse, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2362/98

<i>(tons nettovægt)</i>	
Oprindelse	Mængde
Ecuador	133 450,675
Costa Rica	131 158,964
Colombia	117 874,855
Panama	80 901,315
Anden	48 248,679
Traditionelle AVS-bananer	351 786,302

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1638/2000
af 25. juli 2000
om fastsættelse for produktionsåret 2000/2001 af støttebeløbet for dyrkning af druer bestemt til
produktion af visse sorter tørrede druer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2701/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kriterierne for fastsættelse af støtte til dyrkning af druer, der er bestemt til produktion af tørrede druer af sultanas- og Moscatelsorter og af korender, er fastsat i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2201/96.
- (2) I nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, åbnes der mulighed for at differentiere støttebeløbet efter druesort og andre faktorer, der kan påvirke udbyttet. For sultanas bør der også differentieres mellem arealer, der er angrebet af phylloxera, og andre arealer.
- (3) Ved kontrollen af arealer, der er udlagt til produktion af disse druer, er der ikke konstateret overskridelse af det garanterede maksimumsareal, som er fastsat i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1621/1999 af 22. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtte til dyrkning af druer bestemt til produktion af visse sorter tørrede druer ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2256/1999 ⁽⁴⁾.
- (4) Støtten til producenter, der genplanter deres vinarealer for at bekæmpe phylloxera, bør fastsættes, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2201/96.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2000/2001 gælder følgende:

- a) dyrkningsstøtten i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/96 fastsættes til:
 - 2 400 EUR pr. ha for arealer, der er udlagt til produktion af sultanas, og som er angrebet af phylloxera eller genplantet for mindre end fem år siden
 - 3 290 EUR pr. ha for andre arealer, der er udlagt til produktion af sultanas
 - 3 080 EUR pr. ha for arealer, der er udlagt til produktion af korender
 - 880 EUR pr. ha for arealer, der er udlagt til produktion af Moscateldruer
- b) genplantningsstøtten i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2201/96 fastsættes til 3 917 EUR pr. ha. I så fald anvendes litra a) ikke.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 192 af 24.7.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 275 af 26.10.1999, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1639/2000
af 25. juli 2000
om ændring af bilag I til forordning (EF) nr. 2636/1999 om meddelelse af oplysninger vedrørende
rå tobak

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for rå tobak ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1336/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 21, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fremgår af bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2636/1999 af 14. december 1999 om meddelelse af oplysninger vedrørende tobak fra og med 2000-høsten ⁽³⁾, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal fremsende til Kommissionen senest den 31. juli i året for den pågældende høst. Blandt disse oplysninger meddeles ifølge bilagets punkt 1.2 tobaksmængden (i tons) anført i kontrakterne justeret efter det vandindhold, der er anført i bilag IV i Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 af 22. december 1998 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenlutningerne, i tobakssektoren, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1249/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2848/98 er det fastsat, at parter, der har indgået en dyrkningskontrakt i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 ved et skriftligt tillæg kan forhøje de oprindelige mængder i kontrakten. Da dette ifølge de nuværende EF-bestemmelser kan ske langt senere end den 31. juli i høståret, bør det tillades medlemsstaterne at ændre den pågældende oplysning indtil den 30. juni i året efter høståret, således at der kan tages højde for den mængde rå tobak, der er omfattet af de seneste kontrakttillæg.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 2636/1999 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ EFT L 154 af 27.6.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 323 af 15.12.1999, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 142 af 16.6.2000, s. 3.

BILAG

»BILAG I

Oplysninger, der skal fremsendes til Kommissionen senest den 31. juli i året for den pågældende høst

Høst: Meddelende medlemsstat:

Sortsgruppe:

	Produktionsmed- lemsstat, der giver meddelelse	Produktions- medlemsstat Navn:	Produktions- medlemsstat Navn:	Produktions- medlemsstat Navn:
1. DYRKNINGSKONTRAKTER				
1.1. Antal registrerede dyrkningskon- trakter				
1.2. Tobaksmængde (i tons) anført i kontrakterne justeret efter det vandindhold, der er anført i bilag IV i forordning (EF) nr. 2848/98 ⁽¹⁾				
1.3. Samlet areal, der er omfattet af kontrakterne (i ha)				
2. PRODUCENTER				
2.1. Samlet antal producenter				
2.2. Antal producenter, der er medlemmer af en producentsammenslutning, som er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 2848/98				
3. VIRKSOMHEDER, SOM FORETAGER DEN FØRSTE FORARBEJDNING				
3.1. Antal virksomheder, som foretager den første forarbejdning, og som har indgået dyrkningskontrakter				
4. PRISER				
4.1. Aftalt maksimumspris pr. kg i den pågældende valuta uden skatter og afgifter ifølge dyrkningskontrakterne med angivelse af referencekvaliteten	(i national va- luta)	(²)	(²)	(²)
4.2. Aftalt minimumspris pr. kg i den pågældende valuta uden skatter og afgifter ifølge dyrkningskontrakterne med angivelse af referencekvaliteten				

⁽¹⁾ Denne oplysning kan ændres indtil den 30. juni i året efter høståret for at tage højde for den mængde, der er omfattet af kontrakttilæg, som er vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2848/98.

⁽²⁾ For kontrakter mellem to medlemsstater angives den valuta, i hvilken kontrakterne er indgået.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1640/2000

af 25. juli 2000

om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1677/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 72, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1427/96 ⁽⁴⁾, blev der fastsat almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3201/90 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 160/2000 ⁽⁶⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost.
- (3) En række traditionelle supplerende benævnelser for kvbd er blevet anerkendt i Tyskland, benævnelserne bør indsættes i artikel 3, stk. 3, litra a), for at de kan anvendes som frivillige benævnelser på mærkningen af disse vine.
- (4) Efter anmodning fra Chile bør det fastsættes, at vine med oprindelse i dette land kan bære navnet på en vinsort, der er opført på listen i bilag IV, selv om vinen kun er produceret af 85 % af druer af den pågældende sort, hvis

navn den bærer, såfremt sorten er bestemmende for vinen karakter.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3201/90 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 3, litra a) indsættes følgende led:

»a) for så vidt angår tyske kvbd:

- »Selection«
- »Selektion«
- »Classic«
- »Klassik«.

- 2) I artikel 13, stk. 2, litra b), indsættes et nyt led:

»— Chile«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 309 af 8.11.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 19 af 25.1.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1641/2000
af 25. juli 2000
om betaling af et supplerende forskud på udligningsstøtten for bananer i 2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1858/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1467/1999 ⁽⁴⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår reglerne om støtte til udligning af indkomsttab i forbindelse med markedsføring af bananer. I forordningens artikel 4 er der fastsat betingelser for betaling af forskud på udligningsstøtten.
- (2) Enhedsbeløbet for hvert forskud på den støtte, der senere skal fastlægges for 2000, blev ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1157/2000 af 30. maj 2000 om fastsættelse af udligningsstøtten for bananer, der blev produceret og markedsført i Fællesskabet i 1999, af fristen for betaling af restbeløbet af denne støtte samt af enhedsbeløbet for forskud for 2000 ⁽⁵⁾, fastsat til 17,81 EUR/100 kg.
- (3) For at tage hensyn til den vanskelige økonomiske situation for bananproducenter i Fællesskabet, der er udsat for følgerne af en betydelig forringelse af EF-markedet, bør der betales et supplerende forskud for de mængder, der markedsføres i Fællesskabet fra 1. januar til 31. oktober 2000, uden at dette foregriber størrelsen af den udligningsstøtte, der senere skal fastsættes i henhold til

artikel 12 i forordning (EØF) nr. 404/93 og bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1858/93. Det supplerende forskud betales mod, at der stilles sikkerhed i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1858/93.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Producentmedlemsstaterne betaler et supplerende forskud på den udligningsstøtte, der er fastsat i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 404/93, for 2000 på 7,08 EUR/100 kg for de mængder, der markedsføres i Fællesskabet fra 1. januar til 31. oktober 2000.

Det supplerende forskud betales for markedsførte mængder, for hvilke der er indgivet ansøgning om udligningsstøtte for 2000.

Ansøgningen om betaling af det supplerende forskud ledsages af bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 3,54 EUR/100 kg.

Det supplerende forskud betales inden to måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 170 af 13.7.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 6.7.1999, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1642/2000

af 25. juli 2000

om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/1999⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98⁽⁴⁾, særlig artikel 17a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF nedsættes enhedsbeløbet for produktionsstøtten i en medlemsstat, hvis faktiske produktion overstiger den nationale garantimængde, som er fastsat i samme artikels stk. 3. For at vurdere, hvor stor overskridelsen er, bør der for Spaniens, Grækenlands og Portugals vedkommende tages hensyn til den anslåede produktion af spiseoliven, der forarbejdes til olivenolie, udtrykt som olivenolie-ækvivalent på grundlag af de dertil svarende koefficienter, som er nævnt i Kommissionens beslutning 98/605/EF⁽⁵⁾, 98/619/EF⁽⁶⁾ og 98/620/EF⁽⁷⁾.

(2) For at enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, kan beregnes, skal den anslåede produktion bestemmes for det pågældende produktionsår i henhold til artikel 17a i forordning (EØF) nr. 2261/84. Dette beløb skal fastsættes således, at enhver risiko for uberettigede udbetalinger til olivendyrkerne undgås. Beløbet vedrører også spiseoliven udtrykt som olivenækvivalent. For produktionsåret 1998/99 er den anslåede produktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2181/1999⁽⁸⁾.

(3) I henhold til artikel 17a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2261/84 skal den faktiske produktion, som retten til støtte er anerkendt for, fastsættes senest otte måneder efter produktionsårets afslutning. Med henblik herpå

giver medlemsstaterne i henhold til artikel 14, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1273/1999⁽¹⁰⁾, inden den 1. april efter hvert produktionsår Kommissionen meddelelse, om den mængde, der er ydet støtte for. Ifølge disse meddelelser ser det ud til, at der for produktionsåret 1998/99 er ydet støtte for 452 286 t i Italien, 2 364 t i Frankrig, 562 493 t i Grækenland, 899 991 t i Spanien og 33 936 t i Portugal.

(4) Når medlemsstaterne yder støtte for disse mængder, indebærer det, at der er foretaget kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 2261/84 og forordning (EF) nr. 2366/98. Fastsættelsen af den faktiske produktion på basis af de af medlemsstaterne meddelte oplysninger om de mængder, der er ydet støtte for, foregriber dog ikke de konklusioner, der kan drages af kontrollen af disse oplysningers nøjagtighed i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning.

(5) Under hensyn til den faktiske produktion bør enhedsbeløbet for produktionsstøtten, som er nævnt i artikel 17a, stk. 2, andet led, i forordning (EØF) nr. 2261/84, og som skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion, også fastsættes.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For produktionsåret 1998/99 er den faktiske produktion, der skal lægges til grund for støtten til olivenolie, som nævnt i artikel 17a, stk. 2, første led, i forordning (EØF) nr. 2261/84:

- 899 991 t for Spanien
- 2 364 t for Frankrig
- 562 493 t for Grækenland
- 452 286 t for Italien
- 33 936 t for Portugal.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 208 af 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 295 af 4.11.1998, s. 50.

⁽⁷⁾ EFT L 295 af 4.11.1998, s. 54.

⁽⁸⁾ EFT L 267 af 15.10.1999, s. 19.

⁽⁹⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EFT L 151 af 18.6.1999, s. 12.

2. For produktionsåret 1998/99 er enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion, som nævnt i 17a, stk. 2, andet led, i forordning (EØF) nr. 2261/84:
- 112,16 EUR/100 kg for Spanien
 - 130,40 EUR/100 kg for Frankrig
 - 99,05 EUR/100 kg for Grækenland
 - 130,40 EUR/100 kg for Italien
 - 130,40 EUR/100 kg for Portugal.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. juli 2000

om Fællesskabets bidrag til den internationale fond til »rydning af sejlrenden i Donau«

(2000/474/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resterne efter de broer over Donau, der blev ødelagt under Kosovo-konflikten, og risikoen for ueksploderede bomber blokerer for navigation mellem km 1 253 og 1 258 af Donau. Afbrydelsen af navigationen på Donau som følge heraf har haft alvorlige økonomiske og miljømæssige konsekvenser i hele regionen og især for alle de lande, Donau løber igennem.
- (2) Donau-kommissionen, som er en mellemstatslig institution, der blev oprettet ved Beograd-konventionen af 1948, er ansvarlig for navigationen på Donau. Donau-kommissionens medlemsstater vedtog på deres ekstraordinære møde den 25. januar 2000 i Budapest et projektforslag om »rydning af sejlrenden i Donau«, som Donau-kommissionen derefter forelagde for Kommissionen. Projektforslaget omfatter genoprettelse af sejlrenden ved fjernelse af resterne af broerne og ueksploderede bomber efterfulgt af genoprettelse af flodlejet i Donau i det pågældende område.
- (3) Med henblik på gennemførelse af dette projekt har Donau-kommissionen i Wien oprettet en »international fond til rydning af sejlrenden i Donau«. Denne fond vil blive administreret af Donau-kommissionen i overensstemmelse med fondens formål som fastlagt i dens regler

og i fuld overensstemmelse med Fællesskabets politik i finansiel henseende og med hensyn til offentlige indkøb samt under overholdelse af sanktionerne mod Forbundsrepublikken Jugoslavien.

- (4) Fællesskabet vil yde et bidrag på indtil 85 % af de samlede skønnede omkostninger ved projektet, dvs. højst 22 mio. EUR, mens resten skal afholdes af Donau-kommissionen og dens medlemsstater.
- (5) Fællesskabets bidrag indbetales til den internationale fond. Fællesskabets bidrag til den internationale fond administreres af Donau-kommissionen i overensstemmelse med principperne om sund og effektiv forvaltning.
- (6) Aktionen i henhold til denne afgørelse indgår som led i Fællesskabets bestræbelser på at lette følgerne af konflikten i Kosovo og er påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål. Traktaten indeholder for den pågældende aktion ikke anden hjemmel end den, der er fastsat i artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder til den internationale fond til rydning af sejlrenden i Donau, der er oprettet af Donau-kommissionen, i overensstemmelse med denne fonds regler et bidrag på maksimalt 22 mio. EUR, der dækker indtil 85 % af de samlede skønnede omkostninger ved projektet, og som udbetales i løbet af 2000 med henblik på gennemførelse af projektet »rydning af sejlrenden i Donau«.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 5. juli 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

2. Dette bidrag til den internationale fond, som vil komme i stand ved skriftveksling mellem Kommissionen og Donau-kommissionen administreres i overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, under særlig hensyntagen til principperne om sund og effektiv forvaltning.

3. Fællesskabets bidrag ydes på betingelse af, at Donau-kommissionen i forvaltningen af den internationale fond og under gennemførelsen af det i stk. 1 nævnte projekt fuldt ud overholder Fællesskabets regler om offentlige indkøb og Fællesskabets sanktioner mod Forbundsrepublikken Jugoslavien.

4. Reglerne om offentlige indkøb åbner mulighed for deltagelse i indkaldelse af tilbud og kontrakter, som er åbne på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i EU's medlemsstater og i de stater, der er omfattet af Fællesskabets Obnova- og Phare-forordninger, samt Moldova, Rusland og Ukraine. Den internationale fonds retlige repræsentant kan under særlige omstændigheder, når de krævede varer og tjenesteydelser ikke kan skaffes i disse stater på økonomisk gunstige vilkår, fra sag til sag tillade, at statsborgere og virksomheder fra tredjelande deltager i indkaldelsen af tilbud, og at der indgås kontrakter med dem.

5. Den internationale fonds drift og gennemførelsen af projektet skal være i overensstemmelse med Fællesskabets sanktioner over for Forbundsrepublikken Jugoslavien, især med forbuddet mod at stille midler til rådighed for regeringerne i Forbundsrepublikken Jugoslavien og Republikken Serbien, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1294/1999 af 15. juni 1999 om indefrysning af midler og forbud mod investeringer i forbindelse med Forbundsrepublikken Jugoslavien ⁽²⁾.

Artikel 2

1. Kommissionen sender Revisionsretten alle relevante oplysninger og anmoder Donau-kommissionen om alle yderligere oplysninger, som Revisionsretten måtte ønske at modtage med hensyn til den internationale fonds finansielle operationer.

2. For så vidt angår bidragene fra Fællesskabet indeholder alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i den internationale fonds regi, regler om, at Kommissionen, OLAF og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til gældende regler, særlig reglerne i finansforordningen for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Desuden kan Kommissionen, for så vidt angår bidrag fra Kommissionen til den internationale fond, foretage kontrol og inspektion på stedet for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽³⁾ og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Kommissionen forelægger en årlig statusrapport om gennemførelsen af den internationale fond for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Rådets vegne

L. FABIUS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Finansforordningen er senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2548/98 (EFT L 320 af 28.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 153 af 19.6.1999, s. 63. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1147/2000 (EFT L 129 af 30.5.2000, s. 15).

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1, og berigtigelse (EFT L 36 af 10.2.1998, s. 16).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. januar 1999

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53

(Sag IV.F.1/36.718 — CECED)

(meddelt under nummer K(1999) 5064)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/475/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR — ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 6,

under henvisning til anmeldelse med anmodning om negativtest, subsidiært fritagelse indgivet af Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques (CECED) den 22. oktober 1997 i henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 17 med hensyn til en aftale af 24. september 1997,

under henvisning til offentliggørelsen i hovedtræk af begæringen og anmeldelsen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 og artikel 3 i protokol 21 til EØS-aftalen ⁽³⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

I. SAGSFREMSTILLING

A. PARTERNE

- (1) CECED er en sammenslutning efter belgisk ret, som blev oprettet i 1959 med hovedsæde i Bruxelles. Den består af fabrikker af husholdningsapparater og nationale branchesammenslutninger. CECED er selv part i den aftale, sammenslutningen har anmeldt på vegne af de øvrige parter, og har ansvaret for en række opgaver i forbindelse med aftalens gennemførelse.
- (2) CECED's medlemmer omfatter fabrikker, der producerer et bredt udvalg af husholdningsapparater under forskellige varemærker i en række medlemsstater. Aftalens parter omfatter nationale sammenslutninger og fabrikker, der enten selv er direkte parter i aftalen, eller som er forpligtet gennem medlemskab af en national sammenslutning.

Følgende fabrikker er selv direkte parter i aftalen: Atag Kitchen Group BV, Bosch Siemens Hausgeräte GmbH, Brandt SA, Candy Elettrodomestici Srl, Electrolux Holdings Ltd, Meloni Elettrodomestici SpA, Miele & Cie GmbH & Co og Whirlpool Europe Srl.

Følgende fabrikker er part gennem en national branchesammenslutning: Antonio Meloni SpA, Dolmer SA, Fagor Elettrodomesticos S. Coop og Smeg SpA.

⁽¹⁾ EFT 13 af 21.1.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 382 af 9.12.1998, s. 6.

Følgende nationale branchesammenslutninger er parter: Amdea, (Det Forenede Kongerige), Anfel (Spanien), Fape (Spanien), Anie (Italien), EHA (Sverige), Fabrimetal (Belgien), FEEI (Østrig), Feha (Danmark), Gifam (Frankrig), Vlehan (Nederlandene), Zvei (Tyskland), Besd (Tyrkiet), Fea (Schweiz) og Nel (Norge).

B. DET RELEVANTE MARKED OG PARTERNES STILLING

1. Produktmarkedet

- (3) Aftalen vedrører markedet for private vaskemaskiner, som bruges af husholdninger til at vaske tekstiler til privat brug (husholdningsvaskemaskiner). Ingen alternativ vaskemetode, såsom håndvask, møntvask, rens eller vaskemaskiner i fælleseje kan i væsentlig grad erstatte vaskemaskiner i de vestlige lande. Det er derfor ikke muligt at afgrænse et bredere produktmarked, der også ville omfatte andre apparater inden for et enkelt produktmarked.
- (4) Vaskemaskiner kan opdeles efter kapacitet, centrifugeringshastighed, vand- og energiforbrug, programudvalg m.m. På grund af lighederne mellem de påtænkte anvendelser set fra et efterspørgsels synspunkt, kan de forskellige segmenter dog ikke betragtes som særskilte uafhængige produktmarkeder.

2. Det geografiske marked

- (5) Der findes ingen særlige tekniske eller økonomiske handelshindringer. På trods af lave transportomkostninger og usofistikeret teknologi er importen til EØS ikke særlig stor og udgør 5-7 % af det endelige salg. De største producenter har næppe mere end tre fabrikker inden for EØS, hvorfra de forsyner hele markedet. Der benyttes lignende distributionskanaler i de forskellige medlemsstater, herunder specialiserede kæder og varehuse, om end udbredelsen heraf er forskellig.
- (6) Selv om nogle mærker dominerer i nogle medlemsstater, findes de samme store producenter inden for hele EØS. Det er endvidere almindelig praksis at overtage et lokalt mærke for at øge markedspenetrationsen. Potentielt konkurrence fra koncerner i andre medlemsstater er derfor en direkte trussel mod aktørerne på de enkelte nationale markeder.
- (7) Det relevante marked er således markedet for husholdningsvaskemaskiner inden for EØS⁽⁴⁾.

3. Parternes stilling, markedssituationen

- (8) De fabrikanter, der har undertegnet aftalen, tegner sig for ca. 90 % af EØS-markedet. De havde følgende markedsandele i 1996: Electrolux 17,9 %, Bosch-Siemens 11,5 %, Whirlpool 10 %, Candy 9,2 %, Brandt 9 %, Merloni 9 %, Miele 4,8 %, Fagor 2,6 %, Atag 0,3 %, Dolmar 0,1 %, Smeg 0,1 %, produktion hos tredjemand med komponenter fra CECED's medlemmer 16 %.
- (9) Ligesom for andre traditionelle husholdningsapparater er der en tydelig mætning af markedet for vaskemaskiner. Antallet af husstande inden for EF med vaskemaskine stagnerer og svinger fra 96 % i Spanien til 77 % i Sverige. Udskiftning af installerede maskiner og sociodemografiske tendenser så som antallet og størrelsen af husstandene er de vigtigste drivkræfter bag efterspørgselen.
- (10) Markedet er præget af konkurrence fra flere store konkurrenter og et betydeligt forhandlingspres fra store distributions- eller forhandlerkæder⁽⁵⁾. I de tidligere år har salget af vaskemaskiner været stabilt, mens salgsværdien er faldet drastisk. Produktionskapaciteten er blevet rationaliseret kraftigt. Den gennemsnitlige udnyttelsesgrad af produktionskapaciteten inden for EF er i øjeblikket på op til 75 %. Alt i alt er situationen på markedet, der er forholdsvis fragmenteret, trykket sammenlignet med tidligere og med de øvrige hurtigt voksende markeder for husholdningsapparater. Der er intet, der tyder på, at situationen er en anden på det bredere EØS-marked.

4. Energiforbrug på det relevante marked

- (11) Ifølge artikel 2 og bilag I til IV til Kommissionens direktiv 95/12/EF af 23. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af vaskemaskiner⁽⁶⁾, ændret ved direktiv 96/89/EF⁽⁷⁾, kategoriseres og mærkes vaskemaskiner, der sælges inden for EF, efter deres energiforbrug (kWh/kg, dvs. kilowatt-timer pr. kg tøj) i syv kategorier fra A til G (energikategorier). Disse kategorier omtales her som i aftalen.
- (12) Elforbruget er af afgørende betydning for vaskemaskinernes drift. Det udgør samtidig en stor del af driftsomkostningerne i deres levetid (gennemsnitligt 12 år i EF). Gennem EF-energimærket kan forbrugerne let vurdere omkostningseffektiviteten af et valg blandt forskellige energikategorier. Ud over de økonomiske argumenter understreger reklamekampagner ofte energiforbruget og differentierer således produkterne i en situation, hvor miljøvenlige produkter tiltrækker flere og flere kunder. Dermed påvirker energiforbruget beslutninger om køb og således konkurrencen blandt fabrikanterne.

⁽⁴⁾ Denne opfattelse stemmer overens med sag IV.M.458 Electrolux-AEG (EFT C 187 af 9.7.1994, s. 14).

⁽⁵⁾ Se fodnote 4.

⁽⁶⁾ EFT L 136 af 21.6.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 338 af 28.12.1996, s. 85.

(13) I 1997 tilhørte 10-11 % af de vaskemaskiner, der blev solgt inden for EØS, kategori D til G. For nogle store fabrikker udgjorde sådanne maskiner over en tredjedel af produktbudgettet. Der er dog ingen fabrikker, der udelukkende fremstiller maskiner i kategori D til G.

(14) Ifølge CECED blev vaskemaskinernes energiforbrug reduceret med 40 % pr. enhed på det europæiske marked fra 1978 til 1994. På trods af sådanne forbedringer udgør elforbruget ved brug af vaskemaskiner i gennemsnit 2 % af det samlede elforbrug inden for EF. Der er intet, der tyder på, at andre markedsfaktorer end energipriserne har spillet en væsentlig rolle i opnåelsen af sådanne resultater for hele industrien.

(15) Den mest direkte metode til at sænke energiforbruget og dermed nå op i en højere energikategori er at mindske den mængde vand, der bruges til en vask. En anden måde er at mindske mængden af »frit vand« i bunden af tromlen. Andre forbedringer, der indirekte bidrager til at sænke energiforbruget, er mere nøjagtige følere til at måle vandstanden og mere intelligent styring. Forskellige former for forbedring af de mekaniske dele giver også samlet set en bedre udnyttelse. Det drejer sig blandt andet om at udskifte induktionsmotorer med universalmotorer, forbedre trykafbrydere, benytte regulerbare termostater eller en mere sofistikeret timer, benytte varmelementer med lavere strømforbrug og ændre vaskemaskinens tromle, kumme og afbalancering. På mellemlang sigt kan der af teknologiske årsager ikke forventes yderligere begrænsninger af energiforbruget for vaskemaskiner, der i øjeblikket befinder sig i kategori A.

(16) Vaskemaskinernes energiforbrug, der i sig selv hænger direkte sammen med centrifugeringshastigheden, er tilsyneladende ligefrem proportionalt med prisen. På grund af indbyrdes afhængighed mellem forskellige produktspecifikationer kan man ikke fuldstændig isolere virkningerne af at sænke energiforbruget uden at ændre andre parametre. Alle tekniske bestræbelser for at sænke energiforbruget fører til højere produktionsomkostninger og salgspriser. Den omtrentlige forøgelse af enhedsomkostningerne ved at gå fra kategori G-D til kategori C, herunder til forskning og udvikling, ændringer af produktionsprocessen eller komponenter, anslås til mellem 6,3 EUR og 60 EUR (1,2 og 11,5 % af den gennemsnitlige salgspris inden for EF) på produktionsniveauet.

(17) Fordelingen af sådanne omkostninger er imidlertid afhængig af sammensætningen af produktion og salg i de enkelte medlemsstater. F.eks. viser oplysninger fra parterne, at hvis alle vaskemaskiner, der sælges inden for EF, skulle op på en vægtet gennemsnitlig effektivitet på

0,23 kWh/kg, ville den anslåede prisstigning blive på 1-2 % i Nordeuropa og 8-14 % i Sydeuropa og Det Forenede Kongerige, hvor andelen af vaskemaskiner inden for kategori D og G er størst.

C. AFTALEN

(18) Aftalen, som blev undertegnet den 24. september 1997, indeholder som udgangspunkt tre målsætninger for i) produktion og import af vaskemaskiner, ii) overvågning og indberetning, iii) promovering af teknologisk udvikling samt forbrugeroplysning. Den omfatter en række bestemmelser, der er beskrevet nedenfor.

1. Produktion og import

(19) Parterne har aftalt at indstille produktion og import af følgende kategorier af maskiner:

— efter 31. december 1997 (første fase): vaskemaskiner i kategori E, F og G, eksklusive maskiner i kategori E med en kapacitet på under 3 kg og vaskemaskiner med vertikal akse

— efter den 31. december 1999 (anden fase): vaskemaskiner i kategori D, eksklusive maskiner med en kapacitet på under 3 kg og vaskemaskiner med centrifugeringshastighed på under 600 omdrejninger i minuttet.

(20) Endvidere forpligter parterne sig til at bidrage til at nå en vægtet gennemsnitlig effektivitet på 0,24 kWh/kg inden den 31. december 2000 for alle producerede maskiner.

2. Overvågning og indberetning

(21) CECED opretter og ajourfører en database, som overvåges af en uafhængig konsulent, der hvert år aflægger rapport til CECED og Kommissionen om opfyldelsen af målene for de enkelte kategorier og det overordnede mål på 0,24 kWh/kg. Den uafhængige konsulent samler de særskilte oplysninger, han modtager fra de enkelte fabrikker.

3. Forbrugeroplysning og teknologisk udvikling

(22) Parterne har aftalt at forbedre adgangen til oplysninger om miljøbevidst brug af vaskemaskiner (brug af maskinen med lavere forbrug af energi, vaskepulver, vand) og fremme en større udbredelse af energieffektiv og miljøvenlig teknologi (varmtvandsindtag, større følsomhed over for tøj mængde) og teknikker (lave vasketemperaturer).

4. Faktisk gennemførelsesdato og nye parter

- (23) Ifølge CECED havde aftalens parter allerede siden 1996 følt sig forpligtet til at efterleve ånden i den aftale, de forhandlede om. Under sin undersøgelse har Kommissionen indsamlet oplysninger, der viser, at inden aftalen trådte i kraft, havde en række fabrikanter, som nu har undertegnet den, kraftigt mindsket eller indstillet deres produktion af maskiner i energikategorier, der skulle have været afviklet, hvis aftalen var blevet undertegnet i 1996.
- (24) Aftalen er åben for nye deltagere og løber indtil den 31. december 2001. Efter dens ikrafttrædelse har andre fabrikanter såsom Arcelik (TR) og Iar Siltal Srl (IT) tilsluttet sig den. Den oprindelige markedsdækning er dermed blevet udvidet til 95 % af det relevante marked.

II. RETLIG VURDERING

A. EF-TRAKTATENS ARTIKEL 81, STK. 1, OG EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, STK. 1

- (25) EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, forbyder alle aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet eller EØS, navnlig sådanne, som består i kontrol med produktion eller teknisk udvikling.

1. Aftaler og/eller samordnet praksis mellem virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder

- (26) CECED er en sammenslutning af virksomheder. De medlemmer af CECED, som er parter i aftalen, er fabrikanter eller importører af husholdningsapparater eller sammenslutninger af sådanne fabrikanter eller importører.
- (27) Den aftale, som er genstand for denne beslutning, er derfor en aftale mellem virksomheder og sammenslutninger af virksomheder efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. Den kollektive gennemførelse af nogle af aftalens bestemmelser fra 1996, i det omfang partnerne følte sig forpligtet til at efterleve ånden i den aftale, de forhandlede om, udgør også en aftale eller i det mindste et tilfælde af samordnet praksis efter disse bestemmelser.

2. Hindring, begrænsning eller fordrejning af konkurrencen

a) Fælles mål

- (28) Aftalen indeholder en forpligtelse til at bestræbe sig for bedst muligt på at bidrage til et mål for hele sektoren. Dette mål skal først og fremmest nås ved at opfylde den specifikke forpligtelse til at overholde et mindstemål for effektivitet. Denne generelle forpligtelse er ifølge oplysningerne i anmeldelsen ikke ledsaget af tildelinger af

kvoter eller specifikationer af hver enkelt fabrikants eller importørs bidrag til at nå det fælles mål.

- (29) Denne bestemmelse har derfor ikke til formål eller følge at begrænse konkurrencen.

b) Begrænsning af produktion og import

Restriktivt mål

- (30) CECED's medlemmer indvilger i ikke længere at producere eller importere vaskemaskiner, som ikke opfylder de kriterier, de har fastsat. Aftalen fastsætter en standard for energiforbrug, som alle de vaskemaskiner, parterne producerer eller importerer, skal opfylde. På grund af denne forpligtelse må parterne ikke længere producere eller importere maskiner af kategori D til G, som de måtte og faktisk gjorde, inden aftalen blev indgået.
- (31) Nogle fabrikanter koncentrerede udelukkende deres produktion om kategori A til C og til dels D inden aftalen. Aftalen giver dem sikkerhed for, at andre parter ikke vil dække efterspørgselen efter vaskemaskiner med maskiner fra kategori D til G. Denne sikkerhed er vigtig på et stagnerende marked præget af stærke konkurrenter og søgning efter afsætningsmuligheder. Aftalen forhindrer derfor fabrikanter og importører i at konkurrere om hele udbuddet af energikategorier, som de gjorde inden aftalen.
- (32) Aftalen begrænser forbrugernes valgmuligheder til kategori A til C og til dels D, sammenholdt med det nuværende udbud fra A til G. På grund af teknologiske begrænsninger er det ikke sandsynligt, at der fortsat vil være lige så store udsving i energiforbruget, som man ser i øjeblikket, på det berørte marked på kort sigt. Dermed forhindrer aftalen distributører, detailhandlende og i sidste ende forbrugerne i at vælge mellem forskellige kategorier af maskiner, der ellers ville findes. Den tekniske diversitet og forbrugernes valgmuligheder begrænses dermed.
- (33) Aftalen, der begrænser parternes muligheder for frit at producere eller importere vaskemaskiner efter eget valg, har derfor til formål at kontrollere et vigtigt træk ved produktet, som der konkurreres om på det pågældende marked, hvorved konkurrencen mellem parterne begrænses.
- (34) Aftalen vil uvægerlig hæve produktionsomkostningerne for de fabrikanter, som tidligere producerede de maskiner, der ikke længere er tilladt. Overslag over omkostningerne ved tilpasning af vaskemaskiner til de nye minimumsstandarder tyder på, at produktions- og enhedsomkostningerne vil stige mærkbart, men dog ikke umådeholdent, for de modeller, der skal opgraderes. Aftalen må derfor på kort sigt forventes at medføre en forhøjelse af priserne for disse modeller og dermed priserne på nogle fabrikanter produktudbud, hvilket igen vil hæve deres omkostninger og bringe deres priser tættere på konkurrenternes og dermed fordreje priskonkurrencen.

- (35) Aftalen indebærer ikke direkte en begrænsning af produktionen, da mere effektive maskiner i princippet kommer til at erstatte dem, der afvikles. Den eneste begrænsede påvirkning af produktion kan eventuelt opstå indirekte gennem formindsket efterspørgsel afhængigt af priselasticiteten, der isoleret set er lav for vaskemaskiner.
- (36) Ikke desto mindre vil aftalen betyde et fald i efterspørgselen efter elektricitet, som jo er af væsentlig betydning for vaskemaskiners drift. Ifølge CECED må aftalen forventes at mindske elforbruget med 7,5 tWh ud af de 38 tWh (1995), som vaskemaskiner inden for EF anslås at tegne sig for, når alle de allerede installerede maskiner er skiftet ud. Den produktionskapacitet, der er planlagt til at skulle dække efterspørgselen, påvirkes således, og dermed påvirkes elproducenterne og deres produktion begrænses med op til 2 % af den totale produktion.
- (37) Aftalen om at forhindre parterne i at producere eller importere kategorier af vaskemaskiner med energimærke D til G har dermed til formål at begrænse eller fordreje konkurrencen efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.

c) *Udveksling af oplysninger*

- (38) Aftalen forpligter parterne til at fremlægge oplysninger om deres årlige salg af vaskemaskiner fordelt på energikategorier. Oplysningerne udveksles gennem en uafhængig notar, som har til opgave at samle de oplysninger, de enkelte fabrikanter i fortrolighed afgiver om produktion og salg. Konkurrenterne på et i øvrigt fragmenteret marked vil kun få adgang til de samlede oplysninger om salg på EF-markedet det foregående år.
- (39) Udveksling af oplysninger, der er nødvendige for at vurdere udviklingen, og som vedrører den samlede aftales funktion, har ikke til formål eller følge at begrænse konkurrencen.

d) *Forbrugeroplysning og udbredelse af kendskabet til energibesparende teknologi*

- (40) Aftalen indeholder et tilsagn om generelt at søge at forbedre forbrugeroplysninger om mere økonomiske mønstre for brug af maskinerne. Udbredelsen af kendskabet til energibesparende teknologi pålægger ikke parterne specifikke restriktioner.
- (41) Sådanne tilsagn er ikke konkurrencebegrænsende.

3. Mærkbare virkninger for konkurrencen og handelen mellem medlemsstater

- (42) Elforbruget er ikke uvæsentligt som købskriterium og dermed som grundlag for konkurrencen på det relevante marked, som parterne tilsammen kontrollerer over 95 % af, jf. betragtning 24.
- (43) Aftalen må også forventes at få forskellige geografiske virkninger inden for EØS. Da producenterne kun har nogle få fabrikker, hvorfra de for øjeblikket forsyner hele EØS, vil aftalen påvirke sammensætningen af importen fra en medlemsstat til en anden for de fabrikker, der producerede maskiner i kategori D til G inden 1996.
- (44) Afhængigt af salgssammensætningen vil prisstigninger som følge af opgradering af det nuværende produktudbud blive ujævnt fordelt blandt medlemsstaterne. Påvirkningen af efterspørgselen vil stå i direkte forhold til den andel af maskiner, der afskaffes på de enkelte nationale markeder. Denne andel er højest i de fem medlemsstater (E, UK, IT, P, GR), hvor vaskemaskinernes effektivitet ligger under EF-gennemsnittet.
- (45) Efter at aftalen er gennemført fuldt ud i 2001, vil 1 718 modeller fra energikategori G, F, E og D ikke længere blive produceret eller importeret ud af det samlede udbud inden for EF på 2 730 modeller i 1995 (dvs. lige under 63 %). Udtrykt i solgte enheder vil det antal maskiner, der ikke længere er tilladt på markedet, udgøre 10-11 % af det samlede antal maskiner inden for EF i 1997. Det svarer næsten til størrelsen af markedet i Østrig, Sverige og Benelux tilsammen.
- (46) Aftalen kan derfor forventes at påvirke konkurrencen og handelen mellem medlemsstater mærkbart efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.

B. EF-TRAKTATENS ARTIKEL 81, STK. 3, OG EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, STK. 3

1. Bidrag til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling og fordele for forbrugerne

- (47) Tilsagnet skal mindske nye vaskemaskiners potentielle energiforbrug med mindst 15-20 % (i forhold til oplysninger fra 1994 om forskellige modeller af vaskemaskiner). Ifølge CECED vil der i 2015 kunne spares 7,5 tWh af de 38 tWh (1995), som vaskemaskiner skønnes at forbruge inden for EF, hvis de vaskemaskiner, der gradvis tages ud af produktion, erstattes med et tilsvarende antal maskiner fra kategori A, B og C, der nu findes på markedet.

- (48) Vaskemaskiner, som alt andet lige bruger mindre energi, er objektivt set teknisk mere effektive. Lavere elforbrug fører indirekte til mindre forurening fra elproduktion. Den kommende drift af det samlede antal installerede maskiner, der yder samme service med mindre indirekte forurening, er mere økonomisk effektiv end før aftalen.
- (49) Sådanne potentielle forbedringer efter fire års gennemførelse af aftalen er bemærkelsesværdige sammenlignet med tidligere forbedringer. Hvis energiforbruget blev sænket i samme takt som fra 1978 til 1994 uden nogen aftale, ville man først nå en forbedring på 20 % efter otte år i stedet for fire. Ud over hurtigere og sikrere resultater er der intet, der tyder på, at adfærdsmønstre kan ødelægge forbedringerne af effektiviteten ⁽⁸⁾.
- (50) Aftalen vil desuden medføre, at kommende forskning og udvikling koncentrerer sig om at sænke energiforbruget ud over de nuværende teknologiske grænser for kategori A, hvilket vil give mulighed for øget produktdifferentiering blandt producenterne på lang sigt ⁽⁹⁾.
- (51) CECED anslår den undgåede forurening til 3,5 megatons kuldioxid, 17 kilotons svovldioxid og 6 kilotons dinitrogenoxid pr. år i 2010 på grundlag af gennemsnitlige emissionsværdier. Selv om sådanne emissioner kan bekæmpes mere effektivt i forbindelse med elektricitetsproduktionen, må aftalen forventes at give såvel individuelle som kollektive fordele for brugere og forbrugere.
- a) *Individuelle økonomiske fordele*
- (52) Niveauet for minimumsstandarder giver den typiske forbruger et rimeligt udbytte inden for en passende tidsfrist af den større investering, han må foretage, fordi CECED's strengere standarder medfører, at købsprisen stiger. Besparelser på elregningen gør det muligt at udligne de højere omkostninger til opgraderede og dyrere maskiner i løbet af ni til 40 måneder, først og fremmest afhængigt af brugsfrekvensen og elpriserne.
- (53) Aftalen vil eliminere produktkategorier og modeller, der hører til i kategori D og derunder, men det er ikke på forhånd muligt at beregne dens virkning for den gennemsnitlige salgspris for de kategorier og modeller af vaskemaskiner, der ikke berøres direkte. Restriktioner inden for en produktdimension — energiforbrug — kan således skærpe konkurrencen om andre produktdimensioner, herunder prisen. Selv om mindsteprisen på vaske-
- maskiner må forventes at stige, kan man derfor ikke udelukke, at produkter fra kategori A og B bliver billigere. På et marked med hård konkurrence mellem fabrikanterne, hvor distributørerne har stor forhandlingskraft, må disse fordele forventes at komme forbrugerne til gode.
- (54) Hvis disse konkurrencefremmende virkninger opstår, vil indsnævringen af prisintervallet og stigningen i de gennemsnitlige salgspriser blive mindre, end man ellers kunne vente.
- b) *Kollektive miljøfordele*
- (55) Ifølge artikel 174 i EF-traktaten skal der gribes ind over for miljøskader ved kilden. EF søger at udnytte naturressourcerne rationelt under hensyn til de potentielle fordele og omkostninger. Aftaler som CECED's skal give økonomiske fordele, der overstiger omkostningerne, og være forenelige med konkurrencereglerne ⁽¹⁰⁾. Selv om elektricitet ikke er en begrænset ressource, og reduktion af forbruget ikke bekæmper emissioner ved kilden, kan man også inddrage forureningsomkostningerne.
- (56) Kommissionen anslår den marginale skade af (undgået) kuldioxid (dvs. de såkaldte »eksterne omkostninger«) til 41-61 EUR pr. ton kuldioxid, man har undgået. På europæisk plan beløber den undgåede skade fra svovldioxid sig til 4 000-7 000 EUR pr. ton og 3 000-5 000 EUR pr. ton dinitrogenoxid ⁽¹¹⁾. På grundlag af rimelige antagelser synes de samfundsmæssige fordele af CECED-aftalen at være mere end syv gange større end de højere købsomkostninger ved mere energieffektive vaskemaskiner. Samfundsmæssigt ville sådanne miljøresultater i tilfredsstillende grad give forbrugerne en rimelig andel af fordelene, selv om de enkelte købere af vaskemaskiner ikke fik nogen fordele.
- (57) I betragtning af det forventede bidrag til at sænke energiforbruget såvel inden for de nuværende teknologiske grænser for kategori A til C som ud over grænserne for kategori A, standardens forhold mellem omkostninger og resultat (cost-benefit ratio) og udbyttet af investeringen for de enkelte brugere kan det konkluderes, at aftalen vil bidrage betydeligt til den tekniske og økonomiske udvikling og samtidig vil sikre brugerne en rimelig andel af fordelene.

⁽⁸⁾ Køberne er interesserede i den tjenesteydelse, vaskemaskiner yder. Når brugsfrekvensen og dermed det absolutte elforbrug (samlet antal kg tøj vasket pr. kWh/kg) begrænses af driftsomkostningerne, fører et fald i sådanne omkostninger til øget brug. En sådan forøgelse kan overstige faldet i det relative forbrug (dvs. kWh pr. kg vasket tøj).

⁽⁹⁾ Det skulle bane vej for en revision af de nuværende energikategorier under EU-energimærket på grundlag af teknologiske fremskridt.

⁽¹⁰⁾ Artikel 3, stk. 1, litra, f) og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2179/98/EF af 24. september 1998 om revision af Det Europæiske Fællesskabs program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling »Mod en bæredygtig udvikling« (EFT L 275 af 10.10.1998, s. 1).

⁽¹¹⁾ Disse værdier er udregnet på baggrund af det nuværende kendskab og skal muligvis revideres på baggrund af kommende forskningsresultater.

2. Begrænsningernes nødvendighed

(58) Aftalen pålægger ikke parterne begrænsninger, som ikke er forbundet med eller ikke er nødvendige for at nå de objektive mål. Det direkte forbud mod nogle energikategorier foreskriver ikke nogen bestemt teknisk fremgangsmåde til at opfylde minimumsstandarderne under udelukkelse af andre, og den pålægger heller ikke andre begrænsninger med hensyn til noget kendetegn ved parternes produkt eller forretningsmæssige adfærd.

(59) Hvad angår forbedringen i form af reduktion af det samlede elforbrug ved brug af vaskemaskiner, har man i aftalen valgt at tage udgangspunkt i individuelle produktspecifikationer. Kommissionen har undersøgt, om det ville være muligt at udtænke mindre restriktive alternativer, der kunne føre til lignende reduktioner baseret på andre fremgangsmåder. F.eks. kunne parterne i teorien begrænse aftalen til et tilsagn om at bidrage til et mål for hele industrien, iværksætte informationskampagner og lægge større vægt på at opfylde kriterierne for at opnå EU-miljømærket.

a) Mål for hele industrien

(60) Indførelse af et strengere mål for hele industrien kunne i teorien føre til en mere indirekte reduktion af forureningen og samtidig give fabrikkerne eller importørerne mere fleksibilitet end anvendelse af en obligatorisk minimumsstandard. Hvis alle parter når det fælles mål, vil de frit kunne beslutte, hvor stor en del de forskellige energikategorier skal udgøre af deres samlede produktudbud ved at udligne en overvægt af topkategorierne A og B med et mindre antal maskiner fra lavere kategorier end kategori C.

(61) Et sådant system vil dog skabe problemer, der kunne bringe de forventede resultater i fare. I den specifikke markedssammenhæng kunne købere med forhandlingskraft koncentrere deres ordrer om maskiner fra lavere kategorier end kategori C. Selv om en ensidig beslutning om at indstille produktionen af sådanne maskiner kunne formindske dette problem, ville det i praksis være ensbetydende med at anvende minimumsstandarderne. Dette problem kan kun løses gennem en fælles aftale med distributørerne og detailhandelen. Hvis en sådan aftale overhovedet kan gennemføres, vil den føre til højere transaktions- og tilsynsomkostninger, og den kunne blive endnu mere restriktiv.

b) Oplysningskampagner

(62) Rene oplysningskampagner, som er en særskilt del af aftalerne, forekommer også mindre effektive end en standard. Som nævnt giver det eksisterende EF-energimærke allerede forbrugerne de nødvendige oplysninger om energiforbrug. Alligevel viser det sig, at eksterne omkostninger ikke er taget med i forbrugernes beregning ved køb, da oplysningerne ikke er tilstrækkelige til at forstå aftalens miljømæssige fordele fuldt ud. Desuden vedrører de oplysninger, der fremhæves i aftalen, betingelserne for brug af maskinen, som muliggør en yderligere nedskæring af elforbruget ud over maskinens

tekniske effektivitetsgrad. Sådanne kampagner er derfor supplerende og kan ikke erstatte standarden.

c) Miljømærke

(63) Kommissionens beslutning 96/461/EF af 11. juli 1996 om fastlæggelse af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til vaskemaskiner⁽¹²⁾ dækker energiforbrug (kategori A og B opfylder dem), vand- og vaske-middelforbrug samt forbrugeroplysninger. Nogle fabrikker har fået tildelt miljømærket. Det skal dog erindres, at miljømærket udmærker sig ved at være selektivt. Mærket gives kun til produkter med den laveste indvirkning på miljøet i en produktgruppe. Det er et instrument, som belønner den øverste miljøkategori. På den anden side tager CECED-aftalen sigte på at afvikle produktionen af de mindst energieffektive produkter (kategori D til G). Miljømærket er derfor ikke beregnet til at blive anvendt på den type produkter, aftalen omhandler. Aftalen og miljømærket supplerer og styrker hinanden. Aftalens parter vil altid have mulighed for ud over aftalen at anvende systemet med miljømærket som et supplement til at styrke deres vaskemaskiners miljømæssige fordele.

3. Ingen udelukkelse af konkurrence

(64) De store distributører er enige om, at andre faktorer som priser, varemærkeimage og tekniske specifikationer kan veje tungere ved beslutninger om køb end energiforbrug. Endvidere vil fabrikkerne stadig have tre energikategorier, fra A til C og delvis D, at vælge imellem, når aftalen er gennemført fuldt ud.

(65) Selv om aftalen ikke i retlig henseende pålægger unødvendige begrænsninger, foreskriver den i realiteten en bestemt metode til at sænke energiforbruget. Den teknologi, der er påkrævet for at producere maskiner i kategori A til C, står til rådighed for alle fabrikker. Parterne har derfor et bredt udbud af tekniske valgmuligheder, som de kan bruge til at konkurrere effektivt, når de skal opfylde minimumsstandarderne for energiforbrug.

⁽¹²⁾ EFT L 191 af 1.8.1996, s. 56.

- (66) Selv om maskiner fra kategori D til F udgør en ikke ubetydelig del af det endelige salg, ligger ca. 90 % af markedet (1996) uden for aftalernes anvendelsesområde. Da tredjemand fortsat frit kan producere og importere maskiner fra de lavere kategorier, gør aftalen det ikke mærkbart vanskeligere at komme ind på EØS-markedet.
- (67) Det kan derfor konkluderes, at de kumulative betingelser i EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, er opfyldt.

4. Fritagelsens varighed

- (68) Ifølge artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning nr. 17, skal en beslutning i henhold til artikel 81, stk. 3, træffes for et bestemt tidsrum. Ifølge anmeldelsen gælder parternes forpligtelser til den 31. december 2001. Fritagelsens varighed bør derfor fastsættes i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og artikel 53, stk. 3, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde erklæres bestemmelserne i EF-traktatens

artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, hermed uanvendelige i perioden fra den 22. oktober 1997 til den 31. december 2001 på den aftale, som Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques og nogle af sammenslutningens medlemmer indgik den 24. september 1997 om produktion og import af husholdningsvaskemaskiner, der tilhører energikategori D til G, som defineret i direktiv 95/12/EF.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques
(CECED)
Diamant Building
Boulevard A. Reyers/A. Reyerslaan 80
B-1030 Bruxelles/Brussel.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 2000

om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at tillade handel med frø af visse arter, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF

(meddelt under nummer K(2000) 1782)

(2000/476/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/96/EF ⁽²⁾, særlig artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Sverige er mængderne af frø af forårssorter af foderærten (*Pisum sativum*), som er egnet til dyrkning under dyrkningsforholdene i den pågældende medlemsstat, og som opfylder kravene i nævnte direktiv med hensyn til spireevne, utilstrækkelige, og de kan således ikke dække Sveriges behov.
- (2) Det er umuligt at dække behovet tilfredsstillende med frø, som opfylder alle krav i nævnte direktiv, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande.
- (3) Sverige bør derfor i en periode indtil den 30. juni 2000 bemyndiges til at tillade handel med frø af foderærtsorten »carneval«, som er undergivet mindre strenge krav.
- (4) Desuden bør andre medlemsstater, som er i stand til at forsyne Sverige med frø af ovennævnte sort, bemyndiges til at tillade handel med sådant frø.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Sverige bemyndiges til indtil den 30. juni 2000 at tillade handel på sit område med 50 t certificeret frø af forårssorter af foderærten (*Pisum sativum*) af sorten »carneval«, som ikke opfylder

kravene i direktiv 66/401/EØF med hensyn til mindste spireevne, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) spireevnen er mindst 72 %
- b) på den officielle etiket skal spiringen, der er fastslået i rapporten om den officielle frøundersøgelse, være angivet.

Artikel 2

1. De øvrige medlemsstater bemyndiges til på de i artikel 1 fastsatte betingelser og til de af ansøgermedlemsstaten påtænkte formål at tillade handel på deres område med frø, for hvilket handel tillades efter denne beslutning.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 yder medlemsstaterne hinanden administrativ bistand. Ansøgermedlemsstaten skal underrettes af de øvrige medlemsstater om, hvorvidt de har til hensigt at tillade handel med sådant frø, inden der kan gives tilladelse. Ansøgermedlemsstaten kan kun gøre indsigelse, hvis hele den mængde, der er anført i denne beslutning, allerede er blevet fordelt.

Artikel 3

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvor store mængder frø der er mærket og tilladt bragt i handelen på deres område i henhold til denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 2000

om EF's indkøb af bluetonguevaccine til et beredskabslager

(meddelt under nummer K(2000) 2209)

(2000/477/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 6 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bluetongue er en virussygdom hos drøvtyggere, der overføres af leddyr, og som kan give fåreproduktionen alvorlige økonomiske tab.
- (2) I 1998 og 1999 blev der konstateret udbrud af bluetongue i Grækenland.
- (3) I 1999 blev der konstateret udbrud af bluetongue i Bulgarien og Tyrkiet.
- (4) De serotyper, som Grækenland indberettede, var serotype 4, 9 og 16.
- (5) I 2000 er der konstateret udbrud af bluetongue i Tunesien.
- (6) I Tunesien findes serotype 2.
- (7) Vaccinering kan være et vigtigt hjælpemiddel til at undgå spredning af bluetongue.
- (8) Der fremstilles ingen bluetonguevaccine i medicinalindustrien i medlemsstaterne.
- (9) Ondersteport-laboratoriet i Sydafrika er det eneste laboratorium, som kan fremstille en svækket vaccine, der indeholder de serotyper, som findes i Middelhavsområdet.
- (10) Når det besluttes at vaccinere, anses det — for ikke at indføre nye serotyper i et økosystem — for passende i en smitteramt region eller en region, der er i fare for at blive ramt af smitte, at anvende en vaccine, der indeholder serotyper, som allerede findes i eller er en direkte trussel for regionen, og til dette formål er der oprettet en bank med trivalent vaccine (4, 9, 16) for at kunne klare en nødsituation i forbindelse med truslen fra sydøst.
- (11) Det er også nødvendigt at oprette en bank med monovalent vaccine (serotype 2) for at kunne modstå truslen

mod de sydlige medlemsstater som følge af situationen i Nordafrika.

- (12) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I en nødsituation træffer Fællesskabet de fornødne foranstaltninger til indkøb af 500 000 doser trivalent bluetonguevaccine, der indeholder serotype 4, 9 og 16, og 500 000 doser monovalent bluetonguevaccine (serotype 2).
2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, omfatter oplagring af vaccine på en sådan måde, at den hurtigst muligt kan sendes til et eventuelt vaccinationsområde.

Artikel 2

Maksimumsudgifterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes til 160 000 EUR.

Artikel 3

1. For at nå målene i artikel 1 og 2 indgår Kommissionen hurtigst muligt de fornødne kontrakter med Ondersteport-laboratoriet i Sydafrika.
2. Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse bemyndiges til at underskrive kontrakterne på Kommissionens vegne.

Artikel 4

Kommissionens beslutning 2000/292/EF ⁽³⁾ ophæves.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EFT L 95 af 15.4.2000, s. 39.